

LT

LT

LT

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2010.9.15
KOM(2010) 484 galutinis

2010/0250 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų

{SEK(2010) 1058}
{SEK(2010) 1059}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Dėl finansų krizės ne biržos išvestinės finansinės priemonės atsidūrė reguliavimo institucijų dėmesio centre. „Bear Sterns“ nuosmukis 2008 m. kovo mėn., „Lehman Brothers“ bankrotas 2008 m. rugsėjo 15 d. ir kitą dieną suteikta finansinė parama AIG gelbstint nuo bankroto atskleidė ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos veikimo trūkumus. Šią rinką reguliuojančios institucijos ypač daug dėmesio skyrė kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių vaidmeniui per šią krizę.

Komisija sureagavo greitai. Savo 2009 m. kovo 4 d. svarbiu pranešimu „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“¹ Komisija įsipareigojo, remdamasi išvestinių finansinių priemonių ir kitų sudėtingų struktūrizuotų produktų naudojimo ataskaita, pasiūlyti tinkamų iniciatyvų skaidrumui padidinti ir finansinio stabilumo problemoms spręsti. 2009 m. liepos 3 d. Komisija priėmė pirmą komunikatą², kuriame konkrečiai nagrinėjamas išvestinių finansinių priemonių vaidmuo per finansų krizę ir išvestinių finansinių priemonių rinkos teikiama nauda bei keliami rizika. Tame komunikate vertinama, kaip būtų galima sumažinti nustatytą riziką³.

2009 m. rugsėjo mėn. Pitsburge vykusiame Didžiojo dvidešimtuko (G20) susitikime šalių vadovai susitarė, kad:

Vėliausiai nuo 2012 m. pabaigos visomis standartizuotomis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartimis turėtų būti prekiaujama biržose arba prireikus pasitelkus elektroninės prekybos platformas, taikant pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitą. Apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis turėtų būti pranešama sandorių duomenų saugykloms. Sutartims, kurioms netaikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita, turėtų būti nustatyti griežtesni kapitalo reikalavimai.

2010 m. birželio mėn. Didžiojo dvidešimtuko (G20) šalių vadovai Toronte dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą ir taip pat įsipareigojo sparčiau įgyvendinti griežtas priemones siekiant „tarptautiniu mastu nuosekliai ir nediskriminuojant padidinti ne biržos išvestinių finansinių priemonių skaidrumą ir pagerinti teisės aktais nustatytą jų priežiūrą“.

2009 m. spalio 20 d. Komisija priėmė antrą komunikatą⁴, kuriame išdėstyti būsimi politikos veiksmai, kuriuos Komisija ketina siūlyti, kad būtų didinamas išvestinių finansinių priemonių

¹ COM (2009) 114.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0114:FIN:EN:PDF>.

² „Veiksmingų, saugių ir patikimų išvestinių finansinių priemonių rinkų užtikrinimas“, COM (2009) 332. Šį dokumentą galima rasti:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0332:FIN:EN:PDF>.

³ Šis komunikatas pateikiamas kartu su tarnybų darbinio dokumentu, kuriame pateikiama: i) išvestinių finansinių priemonių rinkų ir ii) ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos segmentų apžvalga ir dabartinių priemonių, kuriomis siekiama sumažinti riziką (pirmiausia kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių), veiksmingumo vertinimas. Šį dokumentą galima rasti http://ec.europa.eu/internal_market/docs/derivatives/report_en.pdf.

⁴ „Veiksmingų, saugių ir patikimų išvestinių finansinių priemonių rinkų užtikrinimas. Būsimo politiniai veiksmai“, COM (2009) 563. Šį dokumentą galima rasti <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0563:FIN:EN:PDF>.

rinkos skaidrumas, mažinama su šių priemonių prekyba susijusi sandorio šalies ir operacinė rizika, didinamas rinkos vientisumas ir griežtinama priežiūra. Tame komunikate taip pat paskelbta, kad 2010 m. Komisija toliau ketina teikti teisėkūros pasiūlymus, siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi Didžiojo dvidešimtuko (G20) įsipareigojimo taikyti standartizuotų išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą⁵ ir kad pagrindinės sandorio šalys laikytųsi griežtų rizikos ribojimo standartų, o sandorių duomenų saugyklos būtų tinkamai reguliuojamos. Šiuo reglamento pasiūlymu įvykdomas Komisijos įsipareigojimas veikti greitai ir ryžtingai. Jame taip pat atsižvelgiama į 2010 m. birželio 15 d. Europos Parlamento rezoliucijoje „Išvestinių finansinių priemonių rinkos. Būsiami politiniai veiksmai“ (W. Langeno pranešime) išreiškiamą tvirtą paramą ir daugybę siūlomų priemonių.

Kaip jau nurodyta pirmiau, ši iniciatyva – didesnio masto tarptautinių pastangų apskritai padidinti finansų sistemos, o pirmiausia – ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos stabilumą, dalis. Atsižvelgiant į pasaulinį ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos pobūdį, šią rinką būtina koordinuoti tarptautiniu lygmeniu. Todėl svarbu, kad šiame pasiūlyme būtų atsižvelgta į tai, ką ketinama daryti ar kas jau padaryta dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių priežiūros kitų valstybių narių teisinėse sistemose, siekiant išvengti reguliacinio arbitražo rizikos.

Atsižvelgiant į šias aplinkybes, šis pasiūlymas neprieštarauja neseniai JAV priimtam teisės aktui, reglamentuojančiam ne biržos išvestines finansines priemones (vadinamajam B. Frank ir C. Dodd įstatymui). To teisės akto taikymo sritis maždaug tokia pat kaip ir šio reglamento. Jame numatytos panašios nuostatos, kuriomis reikalaujama teikti ataskaitas apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis ir atlikti tinkamų sutarčių tarpuskaitą. Be to, juo nustatomi griežti ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaitą ir toliau atlieka dvi šalys, kapitalo ir įkaito reikalavimai. Galiausiai, juo nustatoma sandorių duomenų saugyklų reguliavimo sistema ir patobulinama esama pagrindinių sandorio šalių reguliavimo sistema. Panašiai kaip ir šiame Komisijos pasiūlyme, tame teisės akte numatoma toliau detalizuoti tam tikras technines taisykles.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Nuo 2008 m. spalio mėn. Komisijos tarnybos beveik nuolat išsamiai konsultavosi su suinteresuotosiomis šalimis, siekdamos nuspręsti, kokia politinė reakcija būtų tinkama. Bendravimas vyko rengiant daugelį dvišalių ir daugiašalių susitikimų, dvi viešas konsultacijas ir konferenciją.

Iš pradžių Komisijos tarnybos dėmesį telkė vien tik į kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikėitimo sandorių rinką, kuriai daugiausia dėmesio skirta „Bear Sterns“ ir „Lehman Brothers“ atvejais. Kad būtų lengviau stebėti, kaip didžiausi prekiautojai vykdo įsipareigojimus šioje srityje, Komisija subūrė Išvestinių finansinių priemonių darbo grupę (IFPDG), į kurią įtraukti finansų įstaigų, įsipareigojusių iki 2009 m. liepos mėn. pradėti vykdyti kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikėitimo sandorių, kurių pagrindinis subjektas – Europos įmonė, tarpuskaitą⁶, atstovai, taip pat pagrindinių sandorio šalių, sandorių duomenų

⁵ http://www.g20.org/Documents/pittsburgh_summit_leaders_statement_250909.pdf.

⁶ Įsipareigojimo raštą ir jį pasirašiusių šalių sąrašą galima rasti Vidaus rinkos ir paslaugų generalinio direktorato interneto svetainėje http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm#cds.

saugyklų ir kitų svarbių rinkos dalyvių bei svarbių Europos (ECB, CESR, CEBS ir CEIOPS)⁷ ir nacionalinių institucijų (AMF, BaFin ir FSA)⁸ atstovai. Be Išvestinių finansinių priemonių darbo grupės susitikimų, Komisija taip pat suorganizavo atskirus *ad hoc* dvišalius ir daugiašalius susitikimus, kuriuose dalyvavo daug suinteresuotųjų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių rinkos šalių.

Atsižvelgdama į tai, kad sektorius laikosi pirmiau minėto įsipareigojimo, ir norėdama parengti teisėkūros priemones, Komisija suformavo valstybių narių ekspertų Išvestinių finansinių priemonių ir rinkos infrastruktūros darbo grupę. Ji su valstybių narių, ECB, CESR ir CEBS ekspertais aptarė reguliavimo metodus. Nuo 2010 m. sausio iki liepos mėn. ši grupė surengė keletą susitikimų.

Komisija taip pat gavo vertingos informacijos dalyvaudama įvairiuose tarptautiniuose forumuose, pirmiausia Ne biržos išvestinių finansinių priemonių reguliavimo institucijų grupėje ir Bazelio komiteto rizikos valdymo ir modeliavimo grupėje. Neseniai Komisija įgijo stebėtojos statusą jungtinės CPSS ir IOSCO⁹ darbo grupės, kuri šiuo metu iš naujo svarsto rekomendacijas pagrindinėms sandorio šalims ir rengia rekomendacijas sandorių duomenų saugykloms, iniciatyviniame komitete. Be to, Komisija dažnai bendravo su ES nepriklausančių šalių, pirmiausia JAV, institucijomis (CFTC, SEC¹⁰, Niujorko federaliniu rezervų banku ir Federaline rezervų valdyba bei JAV Kongresu), taip pat bendrai pirmininkauja Finansinio stabilumo tarybos (FST) darbo kryptį, kurios pagrindinis tikslas – spręsti su ataskaitų teikimo, tarpuskaitos ir sandorių įpareigojimais, dėl kurių susitarta Didžiojo dvidešimtuko (G20) lygmeniu, susijusias problemas.

Paskelbus pirmąjį komunikatą, Vidaus rinkos ir paslaugų generalinis direktoratas pradėjo viešas konsultacijas¹¹, kurios vyko nuo 2009 m. liepos 3 d. iki rugpjūčio 31 d. Komisijos tarnybos sulaukė 111 pastabų, 100 iš jų autoriai savo pastabas leido skelbti ir jos paskelbtos konsultacijoms skirtoje interneto svetainėje¹². Pastabų santrauką su išangine viešų konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis analize galima rasti Vidaus rinkos ir paslaugų generalinio direktorato interneto svetainėje¹³. Pasibaigus šioms konsultacijoms, 2009 m. rugsėjo 25 d. Briuselyje surengta didžiulė konferencija¹⁴. Trys mokslininkų, sektoriaus atstovų ir reguliavimo institucijų specialistų iš ES ir JAV grupės daugiau kaip 400 konferencijos dalyvių pristatė savo nuomones poreikio (ar jo nebuvimo) reformuoti ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinką klausimu ir atsakė į konferencijos dalyvių klausimus. Apskritai šioje konferencijoje patvirtinta per viešas konsultacijas išreikšta nuomonė ir gauta informacija.

⁷ Atitinkamai Europos centrinio banko, Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komiteto, Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto ir Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros institucijų komiteto atstovai.

⁸ Atitinkamai *Autorité des marchés financiers*, *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht* ir *Financial services authority* atstovai.

⁹ Atitinkamai Mokėjimų ir atsiskaitymų sistemų komitetas ir Tarptautinė vertybinių popierių komisijų organizacija.

¹⁰ Atitinkamai JAV žaliavų ateities sandorių prekybos komisija ir JAV vertybinių popierių ir biržos komisija.

¹¹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/derivatives_en.htm.

¹² http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/derivatives_derivatives&vm=detailed&sb=Title.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/derivatives/summaryderivcons_en.pdf.

¹⁴ Konferencijos įrašą ir dokumentus galima rasti Vidaus rinkos ir paslaugų generalinio direktorato interneto svetainėje http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm#conference.

Antroji vieša konsultacija vyko nuo 2010 m. birželio 14 d. iki liepos 10 d. ir ja siekta gauti suinteresuotųjų šalių pastabų dėl numatomų teisėkūros priemonių. Komisijos tarnybos gavo 210 pastabų, kuriomis daugiausia išreikšta parama siūlomoms reformoms¹⁵.

3. POVEIKIO VERTINIMAS

Šis reglamentas teikiamas kartu su poveikio vertinimu¹⁶, kuriame analizuojamos galimybės sumažinti sistemine riziką didinant ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos saugumą ir veiksmingumą. Remiantis šia analize, poveikio vertinime daroma išvada, kad didžiausia grynoji nauda būtų gauta taikant priemones, kuriomis:

- būtų reikalaujama taikyti iš anksto nustatytus tinkamumo kriterijus atitinkančių ne biržos išvestinių finansinių priemonių pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitą;
- būtų nustatomi konkretūs teisinio ir procesų standartizavimo rodikliai;
- būtų nustatomi konkretūs dvišalės ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių tarpuskaitos tikslai;
- būtų reikalaujama, kad rinkos dalyviai sandorių duomenų saugykloms arba (jeigu tai neįmanoma) tiesiogiai reguliavimo institucijoms pateiktų visą būtiną informaciją apie savo ne biržos išvestinių finansinių priemonių portfelius; ir
- būtų reikalaujama skelbti suvestinę informaciją apie pozicijas.

4. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

4.1. Teisinis pagrindas

Šis pasiūlymas pagrįstas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsniu, kaip tinkamiausiu šios srities reglamento teisiniu pagrindu. Reglamentas laikomas tinkamiausia teisine priemone siekiant visiems šios rinkos dalyviams nustatyti privalomą reikalavimą taikyti standartizuotų ne biržos išvestinių finansinių priemonių pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitą ir užtikrinti, kad pagrindinėms sandorio šalims, kurios dėl šio reglamento prisiims reikšmingą ir koncentruotą riziką, ES būtų taikomi vienodi rizikos ribojimo standartai. Reglamentas – tinkama teisinė priemonė suteikti naujų įgaliojimų Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai (EVPRI) – vienintelei institucijai, atsakingai už ES sandorių duomenų saugyklų įregistravimą ir jų priežiūros vykdymą.

4.2. Subsidiarumas ir proporcingumas

Tam, kad būtų galima nuspręsti, kurios ne biržos išvestinės finansinės priemonės yra tinkamos privalomai pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitai, ES lygmeniu reikia taikyti vienodą procesą. To negalima leisti savo nuožiūra spręsti valstybėms narėms, nes joms leidus

¹⁵ Nekonfidencialias pastabas galima rasti: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/infrastructures&vm=detailed&sb=Title.

¹⁶ Poveikio vertinimo ataskaitą galima rasti adresu http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/index_en.htm.

spręsti šį klausimą, visoje ES būtų skirtingai ir nenuosekliai taikoma tarpuskaitos prievolė. Todėl reikia, kad Komisija ir EVPRI atliktų svarbiausią vaidmenį ir nustatytų tinkamų išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikytina centralizuota tarpuskaita, klases. Be to, kadangi pagrindinės sandorio šalys pagal ES teisę tampa privalomomis, joms turi būti taikomi griežti organizaciniai, veiklos vykdymo ir rizikos ribojimo reikalavimai.

Kalbant apie pagrindinės sandorio šalies leidimų suteikimą ir priežiūrą, šiuo reglamentu siekiama, kad būtų suderintas poreikis, kad EVPRI atliktų svarbiausią vaidmenį, nacionalinių institucijų kompetencija ir kitų kompetentingų institucijų interesai. Juo atsižvelgiama į galimą valstybių narių fiskalinę atsakomybę ir į tarpvalstybinį pagrindinės sandorio šalies veiklos pobūdį.

EVPRI atliks pagrindinį vaidmenį kompetentingų institucijų kolegijoje suteikiant pagrindinės sandorio šalies leidimus, juos panaikinant arba iš dalies keičiant. Siekiant užtikrinti bendrą procesą ir išvengti neatitikimų valstybėse narėse, EVPRI taip pat atsakinga už pagrindinių sandorio šalių iš trečiųjų šalių, Europos Sąjungoje įsteigtoms įmonėms teikiančių tarpuskaitos paslaugas, pripažinimą, jeigu šios atitinka tam tikras sąlygas.

Kalbant apie ataskaitų teikimo reikalavimą, reikia paminėti, kad atsižvelgiant į tai, jog sandorių duomenų saugykloms pateikiama informacija bus aktuali visoms kompetentingoms Europos Sąjungoje esančioms institucijoms, ir tai, kad reikia užtikrinti, kad visos kompetingos institucijos turėtų vienodą nevaržomą prieigą prie šios informacijos tokiomis pat sąlygomis, šis klausimas turėtų būti reguliuojamas ES lygmeniu. Todėl EVPRI įpareigota spręsti sandorių duomenų saugyklų registracijos ir priežiūros klausimus.

Dėl šių priežasčių šio reglamento nuostatos atitinka subsidiarumo ir proporcingumo principus, nustatytus Sutarties 5 straipsnyje, nes valstybės narės šio pasiūlymo tikslų negali deramai pasiekti ir tų tikslų būtų geriau siekti Europos Sąjungos lygiu.

4.3. Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

4.3.1. I antraštinė dalis (dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys)

Šio reglamento taikymo sritis plati, jame nustatyti vienodi reikalavimai, taikomi finansų sandorio šalims, ne finansų sandorio šalims (kurios viršija tam tikras ribas) ir visų klasių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims. Dėl tarpuskaitos prievolės rizikos ribojimo elementai taikomi pagrindinėms sandorio šalims, o dėl ataskaitų teikimo reikalavimo – sandorių duomenų saugykloms. Tačiau svarbu pažymėti, kad leidimų suteikimo ir priežiūros reikalavimai pagrindinėms sandorio šalims taikomi neatsižvelgiant į tai, kokios (ne biržos išvestinės finansinės priemonės ar kitokios) finansinės priemonės tarpuskaitą pagrindinė sandorio šalis atlieka. Tai paaiškinta 1 straipsnio 3 dalyje. Aiškiai numatytos išimtys Europos centrinių bankų sistemos nariams, valstybės įstaigoms, kurioms pavesta valdyti valstybės skolą arba kurios dalyvauja ją valdant, ir daugiašaliams plėtros bankams, kad nebūtų ribojami jų įgaliojimai imtis intervencinių priemonių rinkai stabilizuoti (jeigu to reikia arba kai to reikia).

4.3.2. II antraštinė dalis (ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaita, ataskaitų apie jas teikimas ir rizikos mažinimas)

Ši reglamento dalis – esminė siekiant įgyvendinti visų „standartizuotų ne biržos išvestinių finansinių priemonių“ tarpuskaitos prievolę, dėl kurios susitarta G20 susitikime. Siekiant paversti šį įsipareigojimą teisine prievole, „standartizuotomis“ sutartimis bus laikomos

sutartys, kurios yra tinkamos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitai. Kad šias nuostatas būtų galima taikyti, reglamente nustatytas procesas, kuriuo bus atsižvelgiama į rizikos aspektus, susijusius su privaloma tarpuskaita. Minėtas procesas sukurtas siekiant užtikrinti, kad ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitos prievole praktiškai būtų pasiektas galutinis tikslas sumažinti finansų sistemos riziką, užuot ją padidinus: privertus pagrindinę sandorio šalį atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių rizikos ji negali valdyti, tarpuskaitą gali būti daromas neigiamas poveikis sistemos stabilumui.

Kad būtų galima sukurti procesą, kuriuo būtų užtikrinta kuo didesnės dalies ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaita, šiame reglamente siūlomi du metodai, kaip galima būtų nuspręsti, kurių sutarčių tarpuskaita privaloma:

- (1) metodas „iš apačios į viršų“, pagal kurį pagrindinė sandorio šalis nusprendžia atlikti tam tikrų sutarčių tarpuskaitą, kompetentinga institucija suteikia jai leidimą tai daryti, o pritarusi, kad pagrindinė sandorio šalis atliktų tų sutarčių tarpuskaitą, kompetentinga institucija apie tai privalo informuoti EVPRI. Tada EVPRI turės įgaliojimus nuspręsti, ar tarpuskaitos prievolė turėtų būti taikoma visoms tokioms sutartims ES. Tokį sprendimą EVPRI turės pagrįsti konkrečiais objektyviais kriterijais;
- (2) metodas „iš viršaus į apačią“, pagal kurį EVPRI kartu su Europos sisteminės rizikos valdyba nuspręs, kurių sutarčių tarpuskaitą atlikti galėtų būti privaloma. Šis procesas svarbus norint nustatyti, kokių sutarčių tarpuskaita dar neatliekama per pagrindinę sandorio šalį, ir reikalauti ją atlikti.

Abu metodai reikalingi, nes, viena vertus, negalima tik sektoriaus iniciatyva spręsti, ar bus laikomasi G20 susitikime nustatyto įpareigojimo atlikti tarpuskaitą. Kita vertus, prieš įsigaliojant tarpuskaitos prievolei, reikia atlikti reguliavimo patikrą Europos lygmeniu ir nustatyti tam tikrų priemonių tinkamumą.

Svarbu paminėti, kad sandorio šalys, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė, negali paprasčiausiai vengti vykdyti šį reikalavimą ir nuspręsti nedalyvauti atliekant pagrindinių sandorio šalių tarpuskaitą. Jeigu tos sandorio šalys neatitinka dalyvavimo atliekant tarpuskaitą reikalavimų arba jeigu jos nėra suinteresuotos tapti tarpuskaitos nariais, su tarpuskaitos nariais jos turi sudaryti būtinus susitarimus, kad galėtų naudotis pagrindinių sandorio šalių paslaugomis kaip klientai.

Be to, siekiant užkirsti kelią kliūtims ir išlaikyti visuotinį ne biržos išvestinių finansinių priemonių pobūdį, pagrindinėms sandorio šalims neturėtų būti leidžiama priimti tik tuos sandorius, kurie sudaryti vykdymo vietoje, su kuriomis jas sieja privilegijuoti santykiai arba kurios priklauso tai pačiai grupei. Dėl to pagrindinės sandorio šalys, kurioms suteiktas leidimas atlikti tinkamų išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą, turi nediskriminuodamos sutikti atlikti tokių sutarčių tarpuskaitą, neatsižvelgdamos į vykdymo vietą.

Kalbant apie ne finansų sandorio šalis (korporacijas), joms iš esmės nebus taikomos šio reglamento taisyklės, nebent minėtų sandorio šalių ne biržos išvestinių finansinių priemonių pozicijos pasiektų ribines vertes ir taptų svarbios sistemai. Kadangi dažniausiai manoma, kad jų su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusi veikla apima išvestines finansines priemones, kurios tiesiogiai susijusios su jų komercine veikla, o ne su spekuliacijomis, minėtų išvestinių finansinių priemonių pozicijos į šį reglamentą neįtraukiamos.

Konkrečiau kalbant, tai reiškia, kad tarpuskaity prievolė bus taikoma tik ne finansų sandorio šalių, kurios ypač aktyviai veikia ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkoje ir tokia veikla nėra tiesioginis jų komercinės veiklos padarinys, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių atžvilgiu. Pavyzdžiui, taip gali būti energijos tiekėjų, kurie parduoda būsimą produkciją, žemės ūkio įmonių, nustatančių kainas, už kiek jos ketina parduoti savo derlių, oro linijų, kurios nustato savo būsimas kuro įsigijimo kainas, arba bet kokių komercinių įmonių, kurios teisėtai būdais turi apsisaugoti nuo rizikos, kylančios dėl jų konkrečios veiklos, atvejais.

Tačiau esama priežasčių, kodėl ne finansų sandorio šalys nėra visiškai išbraukiamos iš šio reglamento taikymo srities.

Pirmiausia, ne finansų sandorio šalys aktyviai dalyvauja ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkoje ir dažnai sudaro sandorius su finansų sandorio šalimis. Visiškai neįtraukus jų į šio reglamento taikymo sritį, sumažėtų tarpuskaity prievolės veiksmingumas. Antra, kai kurių ne finansų sandorio šalių turimos ne biržos išvestinių finansinių priemonių pozicijos gali būti svarbios visai sistemai. Taigi visiškai nereguluoti sistemos svarbių ne finansų sandorio šalių, kurių žlugimas gali turėti reikšmingą neigiamą poveikį rinkai, būtų nepriimtina. Trečia, visiškai neįtraukus ne finansų sandorio šalių į reglamento taikymo sritį, gali atsirasti reguliacinio arbitražo galimybė. Finansų sandorio šalis galėtų lengvai apeiti šiame reglamente nustatytą prievolę įsteigdamas naują ne finansų įmonę ir per ją atlikdama su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusią veiklą. Galiausiai, įtraukti minėtas įmones į šio reglamento taikymo sritį taip pat būtina tam, kad būtų užtikrinta visuotinė reikalavimų konvergencija su trečiosiomis šalimis. JAV teisės aktuose nenustatyta galimybė visiškai atleisti ne finansų sandorio šalis nuo ataskaitų teikimo ir tarpuskaity prievolių vykdymo.

Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta pirma, šiame reglamente nustatomas procesas, padedantis nustatyti ne finansų įstaigas, turinčias sistemas svarbias ne biržos išvestinių finansinių priemonių pozicijas, ir nurodoma joms taikyti tam tikras šiame reglamente nurodytas prievoles. Šis procesas pagrįstas dviejų ribų apibrėžimu:

a) *informacijos* riba;

b) *tarpuskaity* riba.

Šias dvi ribas nustatys Europos Komisija, remdamasi EVPRI (po konsultacijos su Europos sisteminės rizikos valdyba ir kitomis susijusiomis institucijomis) pasiūlytais reguliavimo standartų projektais. Pavyzdžiui, energijos rinkų atveju EVPRI turėtų pasitarti su Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra, kuri įsteigta Reglamentu (EB) Nr. 713/2009, siekiant užtikrinti, kad būtų visiškai atsižvelgta į energetikos sektoriaus ypatybes.

Informacijos riba finansų institucijoms leis nustatyti ne finansų sandorio šalis, sukaupusias svarbias ne biržos išvestinių finansinių priemonių pozicijas. To reikia, nes minėtų sandorio šalių tos institucijos dažniausiai neprižiūri. Faktiškai, reglamente nustatyta, kad kai ne finansų sandorio šalies pozicijos viršija informacijos ribą, ne finansų sandorio šalis apie tai turės pranešti šiame reglamente apibrėžtai kompetentingai institucijai. Be to, tai sandorio šaliai automatiškai bus taikoma prievolė teikti ataskaitas ir jos bus paprašyta pagrįsti tokias pozicijas.

Tarpuskaitos riba bus naudojama siekiant nustatyti, ar ne finansų sandorio šaliai bus taikoma tarpuskaitos prievolė. Faktiškai, jeigu sandorio šalies pozicijos viršys šią ribą, tai sandorio šaliai bus taikoma visų jos sutarčių tarpuskaitos prievolė. Jeigu atsitiks taip, kad kai kurios jos sutartys nebus tinkamos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitai, tai ne finansų sandorio šaliai bus taikomi kapitalo ir įkaito reikalavimai, kurie nustatyti šiame reglamente (žr. toliau).

Abi šios ribos bus nustatytos atsižvelgiant į sandorio šalies kiekvienos išvestinių finansinių priemonių klasės grynųjų pozicijų ir pozicijų, kurioms kyla rizika, sumos svarbą visai sistemai. Tačiau (tai svarbu), kaip paaiškinta ir patvirtinta pirma, apskaičiuojant pozicijas tam, kad būtų galima nustatyti, ar reikia atlikti tarpuskaitą, neturėtų būti atsižvelgiama į išvestinių finansinių priemonių sutartis, sudarytas siekiant apsidrausti nuo rizikos, kuri kyla dėl objektyviai išmatuojamos komercinės veiklos.

Kadangi ne visos ne biržos išvestinės finansinės priemonės bus laikomos tinkamomis centralizuotai tarpuskaitai, išlieka poreikis tobulinti tvarką ir didinti sutarčių, kurios ir toliau bus tvarkomos remiantis vadinamuoju dvišaliu pagrindu, saugumą. Dėl to šiame reglamente reikalaujama naudoti elektronines priemones ir rizikos valdymo procedūras, numatant laiku ir tiksliai keistis įkaitu laikantis tinkamo atskyrimo principo ir turėti tinkamo bei proporcingo kapitalo.

Galiausiai, finansų sandorio šalys ir ne finansų sandorio šalys, kurios viršija tarpuskaitos ribą, registruotoms sandorių duomenų saugykloms privalo pranešti visų jų sudarytų išvestinių finansinių priemonių sutarčių informaciją ir jų pakeitimus (įskaitant sutarčių novaciją ir nutraukimą). Didesnis ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos skaidrumas labai svarbus reguliavimo institucijoms, politikos formuotojams ir pačiai rinkai. Išimtinu atveju, kai sandorių duomenų saugykla nesugeba registruoti informacijos apie konkrečias ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, šiame reglamente reikalaujama, kad ši informacija turėtų būti tiesiogiai teikiama susijusiai kompetentingai institucijai. Komisiją reikės įgalinti nustatyti atskaitų apie atskiras išvestinių finansinių priemonių klases turinio, tipo, formato ir dažnumo reikalavimus, remiantis techninių standartų projektais, kuriuos parengs EVPRI.

4.3.3. III antraštinė dalis (leidimų pagrindinėms sandorio šalims suteikimas ir pagrindinių sandorio šalių priežiūra)

Siekiant užtikrinti, kad Europos Sąjungoje įsteigtos pagrindinės sandorio šalys būtų saugios, pagrindinėms sandorio šalims leidimai bus suteikiami, jeigu jos turės galimybę užtikrinti tinkamą likvidumą. Toks likvidumas galėtų atsirasti dėl galimybės naudotis centrinio banko arba kreditingo ir patikimo komercinio banko arba jų abiejų likvidumu.

Nacionalinės kompetentingos institucijos ir toliau turėtų būti atsakingos už leidimų pagrindinėms sandorio šalims suteikimą (įskaitant jų panaikinimą) ir pagrindinių sandorio šalių priežiūrą, nes jos geriausiai gali patikrinti, kaip pagrindinės sandorio šalys dirba kasdien, atlikti reguliarias peržiūras ir prireikus imtis tinkamų veiksmų. Atsižvelgiant į tai, kad pagrindinės sandorio šalys yra svarbios visai sistemai ir kad jų veikla yra tarpvalstybinio pobūdžio, svarbu, kad suteikiant leidimus pagrindinį vaidmenį atliktų EVPRI. To bus siekiama šiais būdais:

- priėmus šį teisės aktą specifine – reglamento – forma, EVPRI bus suteiktas pagrindinis vaidmuo ir atsakomybė užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas vienodai ir objektyviai, kaip aiškiai nurodyta EVPRI reglamente;

- EVPRI bus prašoma parengti svarbių sričių techninių standartų, kurie padėtų tinkamai taikyti šį reglamentą, projektus;
- EVPRI padės priimti kolegijos nuomonę.

Kadangi pagrindinės sandorio šalys laikomos visai sistemai svarbiomis institucijomis, susijusios kompetentingų institucijų kolegijai priklausančios kompetentingos institucijos privalo parengti nenumatytų atvejų planus, kurie būtų naudojami esant kritinei padėčiai. Be to, Komisija, rengdama būsimą iniciatyvą dėl krizių valdymo ir sprendimo, turės apibrėžti konkrečią politiką ir priemones, kuriomis bus siekiama įveikti krizę visai sistemai svarbiose institucijose.

Kalbant apie pagrindines sandorio šalis iš trečiųjų šalių, EVPRI taip pat bus tiesiogiai atsakinga už tokių pagrindinių sandorio šalių pripažinimą laikantis tam tikrų sąlygų. Pirmiausia, tam, kad būtų galima jas pripažinti, Komisija turės nustatyti, kad tos trečiosios šalies teisinė ir priežiūros sistema yra lygiavertė ES sistemai, kad pagrindinei sandorio šaliai suteiktas leidimas ir kad toje trečiojoje šalyje vykdoma jos veiksminga priežiūra, taip pat kad EVPRI su tos trečiosios šalies kompetentingomis institucijomis yra sudarę bendradarbiavimo susitarimus. Trečiosios šalies pagrindinei sandorio šaliai nebus leidžiama vykdyti veiklos ir teikti paslaugų Sąjungoje, jeigu ji neatitiks šių sąlygų.

4.3.4. IV antraštinė dalis (reikalavimai pagrindinėms sandorio šalims)

Organizaciniai reikalavimai

Kadangi šiuo reglamentu bus nustatyta prievolė atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą, ypač daug dėmesio turi būti skiriama pagrindinių sandorio šalių patikimumui ir jų veiklos reguliavimui užtikrinti. Pirmiausia, pagrindinės sandorio šalys turi turėti griežtą valdymo tvarką. Ją taikant, bus reaguojama į visus galimus savininkų, vadovų, tarpuskaitos narių ir netiesioginių jos dalyvių interesų konfliktus. Ypač svarbus nepriklausomų valdybos narių vaidmuo. Šiame reglamente taip pat aiškiai apibrėžiamas rizikos valdymo komiteto vaidmuo ir pareigos: jo rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys turėtų atsiskaityti tiesiogiai valdybai ir neleisti, kad jiems įtaką darytų kitos verslo linijos. Šiame reglamente taip pat reikalaujama, kad valdymo tvarka būtų skelbiama viešai. Be to, pagrindinės sandorio šalys turėtų įdiegti tinkamas vidaus sistemas, taikyti tinkamas veiklos ir administracines procedūras ir turėtų būti atliekamas nepriklausomas jų auditas.

Visos šios priemonės laikomos veiksmingesnėmis sprendžiant visus galimus interesų konfliktus, kurie gali riboti pagrindinių sandorio šalių gebėjimą atlikti tarpuskaitą, už visas kitas reguliavimo formas, kurios gali turėti nepageidaujамų padarinių rinkos struktūroms (pvz., nuosavybės teisių ribojimas, kuris turėtų būti išplėstas iki vadinamųjų vertikaliųjų struktūrų, kuriose biržoms priklauso pagrindinės sandorio šalys).

Rizikos ribojimo reikalavimai

Kadangi pagrindinė sandorio šalis bet kuriuo atveju bus viena iš sandorio šalių, kyla pavojus, kad viena iš jos sandorio šalių nevykdys įsipareigojimų. Taip pat visos sandorio su pagrindine sandorio šalimi šalys rizikuoja, kad pati pagrindinė sandorio šalis gali žlugti. Dėl to šiame reglamente nustatyta, kad pagrindinė sandorio šalis turi sumažinti savo sandorio šalių kredito rizikos poziciją taikydama daugybę stiprinimo mechanizmų. Tarp jų – griežti, bet nediskriminaciniai dalyvavimo reikalavimai, finansiniai ištekliai ir kitos garantijos.

Pagrindinės sandorio šalys atlieka pagrindinį vaidmenį, todėl yra labai svarbi rinkų, kuriose jos veikia, sudedamoji dalis. Dėl to pagrindinės sandorio šalies žlugimas beveik visais atvejais gali tapti svarbiu įvykiu visai finansų sistemai. Atsižvelgiant į tai, kad jų vaidmuo sistemoje yra svarbus, ir į tai, kad teisės akte siūloma reikalauti visų „standartizuotų“ ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą atlikti per pagrindines sandorio šalis, labai svarbu pabrėžti poreikį ES lygmeniu taikyti griežtus rizikos ribojimo reikalavimus. Kadangi šiuo metu pagrindinių sandorio šalių veiklą reglamentuojantys nacionaliniai teisės aktai įvairiose valstybėse narėse skiriasi, dėl susidariusių nevienodų sąlygų pagrindinių sandorio šalių paslaugas teikti tarpvalstybiniu mastu gali būti brangiau ir ne taip saugu, kaip norėtusi, o tai trukdo Europos finansų rinkos integracijai.

Pagrindinė sandorio šalis savo funkcijas galės perduoti išorės paslaugų teikėjams tik tokiu atveju, jeigu tai neturės neigiamo poveikio tinkamam pagrindinės sandorio šalies veikimui ir jos gebėjimui valdyti riziką, įskaitant riziką, kuri kyla dėl perduotų funkcijų. Taigi pagrindinės sandorio šalys visada turi prižiūrėti ir visiškai kontroliuoti perduotų funkcijų atlikimą ir nuolat valdyti su jomis susijusią riziką. Praktiškai jokių rizikos valdymo funkcijų nebus leidžiama perduoti kitam subjektui.

Kad pagrindinei sandorio šaliai būtų leidžiama vykdyti veiklą, ji turi atitikti minimalaus kapitalo reikalavimus. Pačios pagrindinės sandorio šalies nuosavas kapitalas yra paskutinė apsaugos priemonė, jeigu vienas arba daugiau narių neįvykdo išsipareigojimų, – jis naudojamas tada, kai išsenka iš išsipareigojimų neįvykdžiusių šalių surinktos garantinės įmokos, išsipareigojimų neįvykdymo fondo lėšos ir visi kiti finansiniai ištekliai. Jeigu pagrindinė sandorio šalis dalį savo kapitalo nusprendžia panaudoti kaip papildomus finansinius išteklius rizikai valdyti, ši dalis turi būti pridedama prie kapitalo, kurio reikia, kad pagrindinė sandorio šalis galėtų teikti paslaugas ir vykdyti nuolatinę veiklą.

Šiame reglamente bus reikalaujama, kad pagrindinė sandorio šalis turėtų bendrą išsipareigojimų neįvykdymo fondą, į kurį pagrindinės sandorio šalies nariai turės įnešti lėšų. Išsipareigojimų neįvykdymo fondas leidžia pasidalyti nuostolius ir taip suteikia papildomą apsaugą, kurią pagrindinė sandorio šalis gali naudoti vieno ar daugiau jos narių nemokumo atveju.

Šiuo reglamentu taip pat nustatomos svarbios taisyklės dėl pozicijų ir atitinkamo įkaito perkėlimo ir atskyrimo. Šie dalykai esminiai, siekiant veiksmingai sumažinti sandorio šalies kredito riziką pasitelkus pagrindines sandorio šalis, sudaryti vienodas konkurencines sąlygas Europos pagrindinėms sandorio šalims ir apsaugoti teisėtus tarpuskaitos narių klientų interesus. Taip reaguojama į tarpuskaitos narių ir jų klientų raginimą labiau suderinti šios srities klausimus ir padidinti apsaugą. Taip pat reaguojama į problemas, išryškėjusias „Lehman Brothers“ bankroto atveju.

4.3.5. *V antraštinė dalis (sąveika)*

Sąveika – svarbiausia priemonė siekiant veiksmingos Europos poprekybinės rinkos integracijos. Tačiau sąveika pagrindinėms sandorio šalims gali kelti papildomą riziką. Dėl to prieš sudarant sąveikos susitarimą reikia reguliavimo institucijų pritarimo. Pagrindinės sandorio šalys turėtų atidžiai apsvarstyti papildomą sąveikos keliamą riziką ir ją valdyti bei išsklaidyti kompetentingų institucijų abejones dėl sistemų ir priimtų procedūrų tinkamumo. Atsižvelgiant į išvestinių finansinių priemonių rinkos sudėtingumą ir į tai, kad pagrindinių sandorio šalių ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitos sistema dar tik pradėta kurti, dabar netinkamas metas nuostatas dėl sąveikos pradėti taikyti ne tik vertybiniais

popieriams, už kuriuos atsiskaitoma grynaisiais pinigais, bet ir kitoms priemonėms. Tačiau šis išskyrimas neturėtų riboti pagrindinės sandorio šalies galimybės saugiai, remiantis šiame reglamente nustatytais sąlygomis, sudaryti tokius susitarimus.

4.3.6. VI antraštinė dalis (sandorių duomenų saugyklų registracija ir priežiūra)

Kaip minėta pirma (4.3.2 punkte), šiame reglamente nustatytas reikalavimas teikti ataskaitas apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorius, siekiant padidinti šios rinkos skaidrumą. Šią informaciją reikia perduoti sandorių duomenų saugykloms. Jos laikys reguliavimo informaciją, kuri bus svarbi daugeliui reguliavimo institucijų. Atsižvelgiant į tai, kad sandorių duomenų saugyklos atlieka pagrindinį vaidmenį renkant reguliavimo informaciją, šiuo reglamentu EVPRI suteikiami įgaliojimai registruoti sandorių duomenų saugyklas, panaikinti jų registraciją ir atlikti sandorių duomenų saugyklų priežiūrą. Priežiūros įgaliojimus suteikus valstybės narės, kurioje įsteigta sandorių duomenų saugykla, institucijoms, skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų padėtis būtų nesuderinta. Be to, kadangi sandorių duomenų saugyklų priežiūra neturi poveikio biudžetui, nacionalinio lygmens priežiūra nėra būtina. EVPRI taip pat užtikrins visų susijusių Europos institucijų nevaržomą prieigą ir galimybę trečiųjų šalių duomenų saugyklų kompetentingoms institucijoms dirbti su viena Europai atstovaujancia sandorio šalimi.

4.3.7. VII antraštinė dalis (sandorių duomenų saugyklų reikalavimai)

Šiame reglamente taip pat numatytos nuostatos, pagal kurias sandorių duomenų saugyklos privalo garantuoti atitiktį tam tikriems standartams. Jie parengti siekiant užtikrinti, kad informacija, kurią sandorių duomenų saugyklos saugo reguliavimo tikslais, būtų patikima, saugi ir apsaugota. Pirmiausia sandorių duomenų saugyklos turės laikytis organizacinių ir veiklos reikalavimų ir užtikrinti tinkamą duomenų apsaugą ir skaidrumą.

Kad sandorių duomenų saugyklos būtų galima registruoti, jos turi būti įsteigtos ES. Tačiau trečiojoje šalyje įsteigtas sandorių duomenų saugyklos gali pripažinti EVPRI, jeigu jos atitinka tam tikrus reikalavimus, pagal kuriuos nustatoma, kad tokioms sandorių duomenų saugykloms taikomos lygiavertės taisyklės ir tinkama priežiūra toje trečiojoje šalyje. Siekiant užtikrinti, kad nebūtų jokių teisinių kliūčių, kurios trukdytų abiem pusėms veiksmingai keistis informacija ir nevaržomai prieiti prie trečiosiose šalyse esančių sandorių duomenų saugyklų duomenų, šiame reglamente numatytas poreikis šiuo tikslu sudaryti tarptautinį susitarimą. Reglamente nustatyta, kad jeigu toks susitarimas nesudarytas, trečiojoje šalyje įsteigtos sandorių duomenų saugyklos EVPRI nepripažins.

5. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotus teisės aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį, kuriuose nustatoma, kokia informacija turėtų būti įtraukta į pranešimą EVPRI ir į registrą, ir nustatomi kriterijai, kuriais remtųsi EVPRI priimdama sprendimą dėl: tinkamumo taikyti tarpuskaitos prievolę, informacijos ir tarpuskaitos ribų, ilgiausio galimo sutarčių patvirtinimo laikotarpio, likvidumo, minimalaus valdymo taisyklių turinio, išsamios informacijos apie duomenų saugojimą, minimalaus veiklos tęstinumo plano turinio ir garantuojamų paslaugų, garantinės įmokos procentinės dalies ir termino, ekstremalių rinkos sąlygų, labai likvidaus įkaito ir jo vertės mažinimo, labai likvidžių finansinių priemonių ir koncentracijos ribų, išsamios informacijos apie testų atlikimą, išsamios informacijos apie sandorių duomenų saugyklų registracijos paraišką EVPRI, baudų ir informacijos, kuria sandorių duomenų saugyklos turėtų leisti naudotis, kaip

nustatyta šiame reglamente. EVPRI turėtų parengti šių deleguotų teisės aktų techninius reguliavimo standartų projektus ir atlikti atitinkamus poveikio vertinimus.

Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai nuspręsti, kokia forma turi būti pateikiamos ataskaitos, saugomi duomenys ir kokia forma turi būti teikiamos sandorių duomenų saugyklų registracijos paraiškos. Remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 291 straipsniu, laikantis įprastos teisėkūros procedūros priimtu reglamentu turi būti iš anksto nustatytos kontrolės mechanizmai, kuriais valstybės narės kontroliuotų Komisijos naudojamą įgyvendinimo įgaliojimąis, taisyklės ir bendrieji principai. Kol bus priimtas tas naujas reglamentas, toliau taikomas 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimąis tvarką, išskyrus reguliavimo procedūrą su tikrinimu, kuri netaikoma.

6. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisės akto pasiūlymą perdavę nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁷,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Komisijos prašymu 2009 m. vasario 25 d. paskelbtoje J. de Larosière pirmininkaujamos aukšto lygio ekspertų grupės ataskaitoje padaryta išvada, kad būtina sustiprinti priežiūros sistemą, siekiant sumažinti būsimų finansų krizių riziką ir pasekmes, ir rekomenduota įgyvendinti radikalias Europos finansų sektoriaus priežiūros struktūros reformas, be kita ko, sukuriant Europos finansų priežiūros institucijų sistemą, kurią sudarytų trys Europos priežiūros institucijos – viena vertybinių popierių sektoriui, viena draudimo ir profesinių pensijų sektoriui ir viena bankininkystės sektoriui, ir sukuriant Europos sisteminės rizikos valdybą.
- (2) 2009 m. kovo 4 d. Komisijos pranešime „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“¹⁸ pasiūlyta sustiprinti Sąjungos finansinių paslaugų reguliavimo sistemą. 2009 m. liepos 3 d. komunikate¹⁹ Komisija įvertino išvestinių finansinių priemonių vaidmenį per finansų krizę, o 2009 m. spalio 20 d.²⁰ komunikate ji bendrais bruožais nusakė, kokių veiksmų ji ketina imtis siekdama sumažinti su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusią riziką.

¹⁷ OL C , p. .

¹⁸ „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“, COM (2009) 114.

¹⁹ „Veiksmingų, saugių ir patikimų išvestinių finansinių priemonių rinkų užtikrinimas“, COM (2009) 332.

²⁰ „Veiksmingų, saugių ir patikimų išvestinių finansinių priemonių rinkų užtikrinimas. Būsimi politiniai veiksmai“, COM (2009) 563.

- (3) 2009 m. rugsėjo 23 d. Komisija priėmė pasiūlymus dėl trijų reglamentų, kuriais sukuriama Europos finansų priežiūros institucijų sistema, be kita ko, įsteigiant tris Europos priežiūros institucijas, kurios padėtų nuosekliau taikyti Sąjungos teisės aktus ir sukurti aukštos kokybės bendruosius reguliavimo ir priežiūros standartus ir praktiką. Minėtos institucijos – Europos bankininkystės institucija (EBI), įsteigta Reglamentu .../...ES..., Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI), įsteigta Reglamentu .../...ES..., ir Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EDDPI), įsteigta Reglamentu .../...ES....
- (4) Ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms trūksta skaidrumo, nes jos – privačiai sudaromos sutartys ir visa su jomis susijusi informacija dažniausiai žinoma tik susitarančiosioms šalims. Jos sudaro sudėtingą tarpusavio priklausomybės tinklą, dėl kurio gali būti sunku nustatyti atsirandančios rizikos pobūdį ir dydį. Dabartinė finansų krizė parodė, kad tokios savybės didina netikrumą atsiradus įtampai rinkoje ir dėl to kyla rizika finansiniam stabilumui. Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, kaip sumažinti tokią riziką ir padidinti išvestinių finansinių priemonių sutarčių skaidrumą.
- (5) 2009 m. rugsėjo 26 d. Pitsburge vykusiame aukščiausiojo lygio susitikime Didžiojo dvidešimtuko (G20) šalių vadovai susitarė, kad vėliausiai nuo 2012 m. pabaigos visų standartizuotų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaita turėtų būti atliekama pasitelkus pagrindinę sandorio šalį ir kad apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis turėtų būti pranešama sandorių duomenų saugykloms. 2010 m. birželį Toronte G20 šalių vadovai dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą, taip pat įsipareigojo sparčiau įgyvendinti griežtas priemones siekiant tarptautiniu mastu nuosekliai ir nediskriminuojant padidinti ne biržos išvestinių finansinių priemonių skaidrumą ir pagerinti teisės aktais nustatytą jų priežiūrą. Komisija stengsis užtikrinti, kad mūsų tarptautiniai partneriai įvykdytų šiuos įsipareigojimus panašiu būdu.
- (6) Europos Vadovų Taryba savo 2009 m. gruodžio 2 d. išvadose susitarė dėl poreikio gerokai sumažinti sandorio šalies kredito riziką ir pritarė, kad svarbu padidinti išvestinių finansinių priemonių sandorių skaidrumą, veiksmingumą ir vientisumą. 2010 m. birželio 15 d. Europos Parlamento rezoliucijoje „Išvestinių finansinių priemonių rinkos. Būsimi politiniai veiksmai“²¹ raginama nustatyti privalomą reikalavimą atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą ir teikti ataskaitas.
- (7) Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (EVPRI) veikla pagal šį reglamentą apsaugomas finansų rinkų stabilumas kritinės padėties atveju ir užtikrinama, kad nacionalinės priežiūros institucijos nuosekliai taikytų Sąjungos taisykles ir kad būtų sprendžiami tarp jų kylantys nesutarimai. Jai taip pat pavesta sukurti teisiškai privalomus techninius reguliavimo standartus ir ji atlieka pagrindinį vaidmenį pagrindinėms sandorio šalims ir sandorių duomenų saugykloms suteikiant leidimus ir jas prižiūrint.
- (8) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB²¹, I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nustatytoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims reikalaujama taikyti vienodas taisykles.

²¹ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

- (9) Paaikškėjo, kad paskatų, kuriomis siekta skatinti naudoti pagrindines sandorio šalis, nepakanka norint užtikrinti, kad standartizuotų ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaita būtų iš tiesų atliekama. Todėl būtina numatyti privalomą reikalavimą atlikti tokių ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą pasitelkiant pagrindines sandorio šalis.
- (10) Tikėtina, kad valstybės narės priims skirtingas nacionalines priemones, kurios galėtų tapti kliūtimi sklandžiam vidaus rinkos veikimui ir pakenkti rinkos dalyviams ir finansiniam stabilumui. Taip pat Sąjungoje būtina vienodai taikyti tarpuskaitos prievolę siekiant užtikrinti aukšto lygio investuotojų apsaugą ir rinkos dalyviams sukurti vienodas konkurencines sąlygas.
- (11) Siekiant užtikrinti, kad tarpuskaitos prievolė sumažintų sisteminę riziką, būtinas procesas, pagal kurį būtų nustatomos tinkamos išvestinių finansinių priemonių klasės, kurioms ta prievolė turėtų būti taikoma. Šiuo procesu turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad ne visos ne biržos išvestinės finansinės priemonės, kurių tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, gali būti laikomos tinkamomis atlikti privalomą pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitą.
- (12) Šiuo reglamentu nustatomi kriterijai, kuriais remiantis sprendžiama, ar bus taikoma tarpuskaitos prievolė. Atsižvelgiant į pagrindinį EVPRI vaidmenį, ji turėtų nuspręsti, ar tam tikra išvestinių finansinių priemonių klasė atitinka tinkamumo kriterijus ir nuo kada įsigalioja tarpuskaitos prievolė.
- (13) Norint atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties tarpuskaitą, reikia abiejų sutarties šalių sutikimo. Todėl turėtų būti tiksliai nustatytos tarpuskaitos prievolės išimties, nes dėl jų sumažėtų prievolės veiksmingumas ir pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nauda, o rinkos dalyvių grupės gali pasinaudoti reguliacinio arbitražo galimybe.
- (14) Ne biržos išvestinės finansinės priemonės, kurios nelaikomos tinkamomis atlikti pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitą, vis tiek kelia sandorio šalies kredito riziką, todėl reikėtų nustatyti taisykles, kaip tą riziką valdyti. Tas taisykles reikėtų taikyti tik rinkos dalyviams, kuriems taikoma tarpuskaitos prievolė.
- (15) Taisyklės dėl tarpuskaitos prievolės ir prievolės teikti ataskaitas ir taisyklės dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos neatlieka pagrindinė sandorio šalis, rizikos mažinimo būdų turėtų būti taikomos finansų sandorio šalims, būtent investicinėms įmonėms, nustatytoms Direktyvoje 2004/39/EB, kredito įstaigoms, apibrėžtoms 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (naujoje redakcijoje)²², draudimo įmonėms, apibrėžtoms Direktyvoje 73/239/EEB [NB: 2012 m. ji bus panaikinta „Mokumas II“ direktyva], gyvybės draudimo įmonėms, apibrėžtoms 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo²³, perdraudimo įmonėms, apibrėžtoms Direktyvoje 2005/68/EB, kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektams (KIPVPS), apibrėžtiems 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo²⁴, įstaigoms, atsakingoms už profesinių pensijų skyrimą, apibrėžtoms 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir

²² OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

²³ OL L 345, 2002 12 19, p. 1.

²⁴ OL L 302, 2009 11 17, p. 32.

Tarybos direktyvoje 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros²⁵, ir alternatyvaus investavimo fondų valdytojams, apibrėžtiems Direktyvoje 2010/.../ES.

- (16) Jei reikia, finansų sandorio šalims taikomos taisyklės taip pat turėtų būti taikomos ne finansų sandorio šalims. Pripažinta, kad ne finansų sandorio šalys naudoja ne biržos išvestinių priemonių sutartis, kad apsidraustų nuo komercinės rizikos, kuri tiesiogiai siejama su jų komercine veikla. Todėl sprendžiant, ar ne finansų sandorio šaliai reikėtų taikyti tarpuskaitos prievolę, reikėtų tinkamai apsvarstyti tikslą, kuriuo ta ne finansų sandorio šalis naudoja ne biržos išvestines finansines priemones, ir jos turimų tų priemonių pozicijų dydį. Nustatydama tarpuskaitos prievolės ribą, EVPRI turėtų pasitarti su visomis susijusiomis institucijomis, kaip antai reguliavimo institucijomis, kurios atsakingos už prekių rinkas, siekiant užtikrinti, kad būtų visiškai atsižvelgta į šių sektorių ypatybes. Be to, iki 2013 m. gruodžio 31 d. Komisija įvertins ne finansų įmonių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių skirtinguose sektoriuose, įskaitant energetikos sektorių, svarbą sistemai.
- (17) Turėtų būti laikoma, kad sutartis, kurią sudaro fondas (valdomas fondo valdytojo arba ne), patenka į šio reglamento taikymo sritį.
- (18) Centriniai bankai ir kitos valstybių narių įstaigos, atliekančios panašias funkcijas, kitos valstybinės įstaigos, kurios įpareigtos valdyti arba dalyvauja valdant valstybės skolą, ir daugiašaliai plėtros bankai, išvardyti 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija)²⁶ VI priedo I dalies 4.2 skirsnyje pateiktame sąraše, turėtų nepatekti į šio reglamento taikymo sritį, kad nebūtų ribojamos jų galimybės imtis intervencinių priemonių rinkai stabilizuoti, jeigu ir kai to reikia.
- (19) Kadangi ne visi rinkos dalyviai, kuriems taikoma tarpuskaitos prievolė, gali tapti tam tikros pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nariais, jie turėtų turėti galimybę naudotis pagrindinės sandorio šalies paslaugomis kaip klientai.
- (20) Tarpuskaitos prievolės įvedimas kartu su procesu, kuriuo siekiama nustatyti, kurios pagrindinės sandorio šalys gali būti naudojamos vykdant šią prievolę, gali lemti nenumatytą ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos konkurencijos iškraipymą. Pavyzdžiui, pagrindinė sandorio šalis gali atsisakyti atlikti sandorių, kurie įvykdyti tam tikrose prekybos vietose, tarpuskaitą dėl to, kad pagrindinė sandorio šalis priklauso konkuruojančiai prekybos vietai. Siekiant išvengti tokios diskriminacijos, pagrindinės sandorio šalys turėtų sutikti atlikti skirtingose vietose įvykdytų sandorių tarpuskaitą, jeigu tos vietos atitinka tos pagrindinės sandorio šalies nustatytus operacinius ir techninius reikalavimus. Apskritai Komisija turėtų toliau atidžiai stebėti ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos raidą ir prireikus imtis veiksmų, kad būtų išvengta tokio konkurencijos iškraipymo vidaus rinkoje.
- (21) Siekiant nustatyti ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurioms turėtų būti taikoma tarpuskaitos prievolė, klases, ribas ir sistemas svarbias pagrindines ne finansų sandorio šalis, reikia patikimų duomenų. Todėl svarbu, kad reguliavimo tikslais Sąjungos lygmeniu būtų

²⁵ OL L 235, 2003 9 23, p. 10.

²⁶ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

nustatytas vienodas reikalavimas pateikti duomenis apie ne biržos išvestines finansines priemones.

- (22) Svarbu, kad rinkos dalyviai visą išsamią informaciją, susijusią su savo sudarytomis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartimis, pateiktų sandorių duomenų saugykloms. Todėl informacija apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkoms būdingą riziką bus saugoma centralizuotai, ir ja lengvai galės naudotis EVPRI, susijusios kompetentingos institucijos ir susiję ECBS centriniai bankai.
- (23) Norint išsamiai apžvelgti rinką, sandorių duomenų saugykloms reikėtų pranešti apie sutartis, kurių tarpuskaita atlikta ir neatlikta.
- (24) Prievolė pranešti apie sutarčių pakeitimus arba jų nutraukimą turėtų būti taikoma pirminėms sutarties sandorio šalims ir bet kokioms kitoms įmonėms, teikiančioms informaciją pirminių sandorio šalių vardu. Sandorio šalis arba jos darbuotojai, kurie praneša visą sutarties informaciją sandorių duomenų saugyklai kitos sandorio šalies vardu, kaip nustatyta šiame reglamente, turėtų nepažeisti apribojimų dėl informacijos atskleidimo.
- (25) Nesilaikant tarpuskaitos prievolės ir prievolės teikti ataskaitas, turėtų būti skiriamos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios baudos. Valstybės narės tokias baudas turėtų skirti taip, kad nesumažėtų taisyklių veiksmingumas.
- (26) Leidimai pagrindinėms sandorio šalims turėtų būti suteikiami su sąlyga, kad jos turi minimalaus dydžio pradinį kapitalą. Kapitalas, kartu su nepaskirstytu pelnu ir pagrindinės sandorio šalies rezervais, visada turėtų būti proporcingas pagrindinės sandorio šalies dydžiui ir veiklai, siekiant užtikrinti, kad pagrindinės sandorio šalys būtų tinkamai kapitalizuotos operacinės ir likutinės rizikos atžvilgiu ir kad prireikus jos galėtų užtikrinti laipsnišką likvidavimą arba savo veiklos restruktūrizavimą.
- (27) Kadangi šiuo reglamentu reguliavimo tikslu įvedama teisinė prievolė atlikti tarpuskaitą pasitelkiant tam tikras pagrindines sandorio šalis, būtina užtikrinti, kad tos pagrindinės sandorio šalys būtų saugios ir patikimos ir visada atitiktų griežtus organizacinius, veiklos vykdymo ir rizikos ribojimo reikalavimus, kurie nustatyti šiuo reglamentu. Šie reikalavimai turėtų būti taikomi atliekant visų finansinių priemonių, su kuriomis dirba pagrindinės sandorio šalys, tarpuskaitą, siekiant užtikrinti vienodą šių reikalavimų taikymą.
- (28) Todėl reguliavimo ir suderinimo tikslais būtina užtikrinti, kad finansų sandorio šalys naudotųsi tik tomis pagrindinėmis sandorio šalimis, kurios atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus.
- (29) Įvedus prievolę atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą, būtina nustatyti aiškias taisykles, reglamentuojančias leidimų pagrindinėms sandorio šalims suteikimą ir pagrindinių sandorio šalių priežiūrą. Nacionalinės kompetentingos institucijos ir toliau turėtų būti atsakingos už visus leidimų pagrindinėms sandorio šalims suteikimo ir pagrindinių sandorio šalių priežiūros aspektus, įskaitant patikrinimą, kad paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis atitinka reikalavimus, nustatytus šiame reglamente ir 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir

vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose²⁷, atsižvelgiant į tai, kad nacionalinės kompetentingos institucijos ir toliau geriausiai gali patikrinti, kaip minėtos pagrindinės sandorio šalys dirba kasdien, atlikti jų reguliarias patikras ir prireikus imtis reikiamų veiksmų.

- (30) Jeigu pagrindinei sandorio šaliai kyla nemokumo rizika, fiskalinė atsakomybė gali daugiausia tekti valstybei narei, kurioje ši pagrindinė sandorio šalis įsteigta. Todėl leidimus tai pagrindinei sandorio šaliai turėtų suteikti ir pagrindinės sandorio šalies priežiūrą turėtų atlikti susijusi tos valstybės narės kompetentinga institucija. Tačiau kadangi pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nariai gali būti įsisteigę skirtingose valstybėse narėse, ir pagrindinės sandorio šalies išipareigojimų neįvykdymas juos paveiks pirmiausia, būtina užtikrinti, kad visos susijusios kompetentingos institucijos dalyvautų suteikiant leidimus ir vykdant priežiūrą ir kad būtų nustatyti tinkami bendradarbiavimo mechanizmai, įskaitant kolegijas. Taip bus siekiama išvengti, kad valstybėse narėse nebūtų taikomos skirtingos priemonės arba skirtinga tvarka, kurios taptų kliūtimi vidaus rinkai. EVPRI turėtų dalyvauti visose kolegijose siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas nuosekliai ir tinkamai.
- (31) Būtina sustiprinti nuostatas dėl kompetentingų institucijų keitimosi informacija ir griežčiau įpareigoti jas teikti tarpusavio pagalbą ir bendradarbiauti. Dėl to, kad vykdoma vis daugiau tarpvalstybinės veiklos, kompetentingos institucijos, siekdamos užtikrinti, kad šis reglamentas būtų veiksmingai įgyvendintas, viena kitai turėtų teikti svarbią informaciją, kad jos galėtų vykdyti savo funkcijas, įskaitant atvejus, kai pažeidimai arba įtariami pažeidimai aktualūs dviejų arba daugiau valstybių narių institucijoms. Keičiantis informacija būtina griežtai saugoti profesinę paslaptį. Dėl didelės ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių įtakos būtina užtikrinti, kad kitos susijusios institucijos, kaip antai mokesčių administravimo institucijos ir energetikos reguliavimo institucijos, galėtų naudotis informacija, kuri joms būtina vykdant savo funkcijas.
- (32) Turint omenyje pasaulinį finansų rinkų pobūdį, EVPRI turėtų būti tiesiogiai atsakinga už trečiosiose šalyse įsteigtų pagrindinių sandorio šalių pripažinimą, taip joms leidžiant teikti tarpuskaitos paslaugas Sąjungoje, jeigu tos trečiosios šalies teisinę ir priežiūros sistemas Komisija pripažino lygiavertėmis Sąjungos sistemoms ir jeigu laikomasi tam tikrų sąlygų. Šiomis aplinkybėmis susitarimai su Sąjungos pagrindiniais tarptautiniais partneriais bus itin svarbūs siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas visiems ir finansinį stabilumą.
- (33) Pagrindinės sandorio šalys turėtų turėti tvirtą valdymo tvarką, geros reputacijos vyresniąją vadovybę ir nepriklausomus valdybos narius, neatsižvelgiant į jų nuosavybės struktūrą. Tačiau skirtinga pagrindinės sandorio šalies valdymo tvarka ir nuosavybės struktūra gali daryti įtaką jos pasiryžimui arba galimybėms atlikti tam tikrų produktų tarpuskaitą. Todėl nepriklausomi valdybos nariai ir rizikos valdymo komitetas (kurį turėtų įsteigti pagrindinė sandorio šalis) turėtų spręsti bet kokius galimus pagrindinės sandorio šalies interesų konfliktus. Tarpuskaitos nariams ir jų klientams turi būti tinkamai atstovaujama, nes jiems poveikį gali daryti pagrindinės sandorio šalies priimami sprendimai.
- (34) Pagrindinė sandorio šalis kitiems subjektams gali perduoti įvairias savo funkcijas (išskyrus rizikos valdymo funkciją), bet tik tokiu atveju, jeigu toks funkcijų perdavimas nedaro poveikio tinkamam pagrindinės sandorio šalies veikimui ir jos gebėjimui valdyti riziką.

²⁷ OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

- (35) Todėl pagrindinės sandorio šalies dalyvavimo atliekant tarpuskaitą reikalavimai turėtų būti skaidrūs, proporcingi ir nediskriminaciniai, ir jais turėtų būti leidžiama nuotolinė prieiga, jeigu pagrindinei sandorio šaliai ji nekelia papildomos rizikos.
- (36) Tarpuskaitos narių, kurie savo ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą atlieka per pagrindines sandorio šalis, klientams turėtų būti užtikrinta aukšto lygio apsauga. Tikrasis apsaugos lygis priklauso nuo konkrečių klientų pasirenkamo atskyrimo lygio. Tarpininkai savo turtą turėtų atskirti nuo savo klientų turto. Dėl to pagrindinių sandorio šalių duomenys turėtų būti nuolat naujinami ir lengvai atpažįstami.
- (37) Pagrindinė sandorio šalis turėtų turėti patikimą rizikos valdymo sistemą siekdama valdyti kredito riziką, likvidumo riziką, operacinę ir kitokią riziką, įskaitant riziką, kurią ji prisiima arba kelia kitiems subjektams dėl tarpusavio priklausomybės. Pagrindinė sandorio šalis turėtų nustatyti tinkamas procedūras ir mechanizmus, kurie būtų taikomi tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymo atveju. Siekiant sumažinti tokio įsipareigojimų neįvykdymo plitimo pavojų, pagrindinė sandorio šalis turėtų taikyti griežtus dalyvavimo reikalavimus, kaupti tinkamas pradines garantines įmokas, turėti įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir kitus finansinius išteklius, kurių reikia galimiems nuostoliams padengti.
- (38) Įkaino vertės išlaikymo prievolė ir mažinimas (angl. *haircuts*) gali turėti prociklinių padarinių. Dėl to pagrindinės sandorio šalys ir kompetentingos institucijos turėtų imtis priemonių, kuriomis būtų siekiama užkirsti kelią galimiems pagrindinių sandorio šalių taikomos rizikos valdymo praktikos procikliniams padariniams ir juos kontroliuoti, kad pagrindinės sandorio šalies patikimumui ir finansiniam saugumui nebūtų daromas neigiamas poveikis.
- (39) Pozicijų valdymas – esminė tarpuskaitos proceso dalis. Apskritai, norint teikti tarpuskaitos paslaugas, reikėtų suteikti prieigą prie informacijos apie kainodarą šaltinių ir leisti jais naudotis. Tarp jų turėtų būti informacijos apie kainodarą šaltiniai, susiję su indeksais (bet neturėtų būti vien jais apsiribojama), kurie naudojami nustatant išvestinių arba kitų finansinių priemonių kainas.
- (40) Garantinės įmokos – svarbiausia pagrindinės sandorio šalies apsaugos priemonė. Nors pagrindinės sandorio šalys turėtų saugiai ir atsargiai investuoti gautas garantines įmokas, jos turėtų ypač stengtis užtikrinti tinkamą garantinių įmokų apsaugą, siekdamas garantuoti, kad garantinės įmokos įsipareigojimus įvykdžiusiems tarpuskaitos nariams arba sąveikioms pagrindinėms sandorio šalims būtų gražintos laiku, jei pagrindinė sandorio šalis, kuri surenka tas garantines įmokas, nevykdo įsipareigojimų.
- (41) 2006 m. lapkričio 7 d. Europos kliringo ir atsiskaitymų elgesio kodekse²⁸ nustatyta neprivaloma sąsajų tarp pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų nustatymo sistema. Tačiau poprekybinis sektorius vis dar suskaidytas dėl valstybėse narėse esančių skirtumų, todėl tarpvalstybiniai sandoriai kainuoja brangiau ir juos trukdoma derinti. Todėl būtina nustatyti pagrindinių sandorio šalių sąveikos susitarimų sudarymo sąlygas, kad dėl jų pagrindinėms sandorio šalims nekiltų rizika, kuri nebūtų tinkamai valdoma.
- (42) Sąveikos susitarimai – svarbi priemonė siekiant didesnės poprekybinės rinkos integracijos Sąjungoje, ir jie turėtų būti reglamentuojami. Tačiau dėl šių susitarimų pagrindinėms sandorio

²⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf

šalims gali kilti papildoma rizika. Atsižvelgiant į tai, kad sudarant pagrindinių sandorio šalių, kurios atlieka ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą, susitarimus atsiranda papildomos painiavos, šiame etape sąveikos susitarimų taikymo sritį reikėtų apriboti vertybiniais popieriais, už kuriuos atsiskaitoma grynaisiais pinigais. Tačiau iki 2014 m. rugsėjo 30 d. EVPRI turėtų pateikti Komisijai ataskaitą dėl to, ar tą taikymo sritį būtų tinkama išplėsti įtraukiant kitas finansines priemones.

- (43) Reguliavimo tikslais sandorių duomenų saugyklos renka duomenis, kurie svarbūs institucijoms visose valstybėse narėse. Atsižvelgiant į tai, kad sandorių duomenų saugyklų priežiūra nedaro poveikio biudžetui ir kad daugeliui valstybių narių institucijų reikės naudotis sandorių duomenų saugyklose saugomais duomenimis, EVPRI turėtų prisiimti atsakomybę už sandorių duomenų saugyklų registravimą, registracijos panaikinimą ir sandorių duomenų saugyklų priežiūrą.
- (44) Atsižvelgiant į tai, kad reguliavimo institucijos, pagrindinės sandorio šalys ir kiti rinkos dalyviai remiasi sandorių duomenų saugyklose sukauptais duomenimis, būtina užtikrinti, kad toms sandorių duomenų saugykloms būtų taikomi griežti duomenų saugojimo ir tvarkymo reikalavimai.
- (45) Pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų teikiamų paslaugų kainos ir mokesčiai turi būti skaidrūs, kad rinkos dalyviai galėtų pasirinkti paslaugas turėdami reikiamą informaciją.
- (46) EVPRI turėtų būti suteikta galimybė Komisijai siūlyti skirti periodines baudas. Tų periodinių baudų tikslas turėtų būti toks: užtikrinti, kad būtų pašalintas EVPRI nustatytas pažeidimas, kad būtų pateikta išsami ir teisinga informacija, kurios prašė EVPRI, ir kad sandorių duomenų saugyklos ir kiti asmenys sutiktų, kad būtų atliktas tyrimas. Be to, atgrasymo tikslais ir siekiant priversti sandorių duomenų saugyklas laikytis reglamento, Komisija taip pat turėtų galėti skirti baudas EVPRI prašymu, kai tyčia ar dėl aplaidumo pažeidžiamos specifinės reglamento nuostatos. Bauda yra atgrasanti ir proporcinga pažeidimo pobūdžiui ir sunkumui, pažeidimo trukmei ir ekonominiam susijusios sandorių duomenų saugyklos pajėgumui.
- (47) Siekiant veiksmingai prižiūrėti sandorių duomenų saugyklas, EVPRI turėtų turėti teisę atlikti tyrimus ir patikras vietoje.
- (48) Būtina užtikrinti, kad tvarkydamos asmens duomenis valstybės narės ir EVPRI apsaugotų fizinių asmenų teisę į privatumą, kaip nustatyta 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo²⁹.
- (49) Svarbu užtikrinti reikalavimų pagrindinėms sandorio šalims ir sandorių duomenų saugykloms tarptautinę konvergenciją. Šiame reglamente vadovaujamosi rekomendacijomis, kurias parengė CPSS ir IOSCO³⁰ ir ECBS ir CESR³¹, ir sukuriama Sąjungos sistema, kurioje pagrindinės sandorio šalys gali saugiai veikti. EVPRI turėtų į tai atsižvelgti rengdama šiame reglamente nustatytus techninius reguliavimo standartus, gaires ir rekomendacijas.

²⁹ OL L 281, 1995 1 23, p. 31.

³⁰ Dešimties šalių grupės centrinių bankų Mokėjimų ir atsiskaitymų sistemų komitetas ir Tarptautinės vertybinių popierių komisijų organizacijos techninis komitetas.

³¹ Europos centrinių bankų sistema ir Europos vertybinių popierių priežiūros institucijų komitetas.

- (50) Komisija turėtų būti įgaliota priimti deleguotus teisės aktus pagal Sutarties 290 straipsnį ir juose nustatyti, kokie duomenys turi būti įtraukti į pranešimą EVPRI ir į registrą, ir kriterijai, kuriais turėtų remtis EVPRI priimdama sprendimą dėl: tinkamumo taikyti tarpuskaitos prievolę, informacijos ir tarpuskaitos ribų, ilgiausio galimo sutarties patvirtinimo laikotarpio, likvidumo, minimalaus valdymo taisyklių turinio, išsamios informacijos apie duomenų saugojimą, minimalaus veiklos testinumo plano turinio ir garantuojamų paslaugų, reikalavimų dėl garantinės įmokos procentinės dalies ir termino, ekstremalių rinkos sąlygų, labai likvidaus įkaito ir jo vertės mažinimo, labai likvidžių finansinių priemonių ir koncentracijos ribų, išsamios informacijos apie testų atlikimą, išsamios informacijos apie sandorių duomenų saugyklos registracijos paraišką EVPRI, baudų ir informacijos, kuria sandorių duomenų saugyklos turėtų leisti naudotis, kaip nustatyta šiame reglamente. Priimdama deleguotus teisės aktus Komisija turėtų pasinaudoti atitinkamų Europos priežiūros institucijų (EVPRI, EBI ir EDPP) praktine patirtimi. Atsižvelgiant į EVPRI patirtį vertybinių popierių ir vertybinių popierių rinkų klausimais, EVPRI turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį patariant Komisijai dėl deleguotų teisės aktų rengimo. Tačiau, jei tinkama, EVPRI turėtų nuodugniai konsultuotis su kitomis dviem Europos priežiūros institucijomis.
- (51) Remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 291 straipsniu, laikantis įprastos teisėkūros procedūros priimtu reglamentu turi būti iš anksto nustatytos kontrolės mechanizmų, kuriais valstybės narės kontroliuotų Komisijos naudojimąsi įgyvendinimo įgaliojimais, taisyklės ir bendrieji principai. Kol bus priimtas tas naujas reglamentas, toliau taikomas 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką, išskyrus reguliavimo procedūrą su tikrinimu, kuri netaikoma.
- (52) Kadangi šio reglamento tikslų, t. y. nustatyti vienodus reikalavimus ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims ir vienodus pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų veiklos reikalavimus valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto tų tikslų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (53) Atsižvelgiant į sąveikių sistemų taisykles, laikoma, kad reikėtų iš dalies pakeisti Direktyvą 98/26/EB siekiant apsaugoti sistemos operatoriaus, teikiančio kitam sistemos operatoriumi įkaitą, teises, jeigu įkaitą gavusio sistemos operatoriaus atžvilgiu pradėdama nemokumo procedūra,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I antraštinė dalis

Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomi vienodi išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurios nurodytos Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 4–10 punktuose ir kuriomis prekiaujama ne

biržoje, reikalavimai ir vienodi pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų veiklos reikalavimai.

2. Šis reglamentas taikomas pagrindinėms sandorio šalims, finansų sandorio šalims ir sandorių duomenų saugykloms. Jis taikomas ne finansų sandorio šalims, jeigu taip nustatyta.
3. V antraštinė dalis taikoma tik perleidžiamiesiems vertybiniais popieriams ir pinigų rinkos priemonėms, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto a ir b papunkčiuose ir 19 punkte.
4. Šis reglamentas netaikomas:
 - a) Europos centrinių bankų sistemos nariams ir kitoms nacionalinėms įstaigoms, atliekančioms panašias funkcijas, ir kitoms valstybinėms įstaigoms, kurios įpareigtos valdyti arba dalyvauja valdant valstybės skolą;
 - b) daugiašaliams plėtros bankams, išvardytiems Direktyvos 2006/48/EB VI priedo I dalies 4.2 skirsnyje.

2 straipsnis **Apibrėžtys**

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) „pagrindinė sandorio šalis“ – subjektas, kuris teisinėmis priemonėmis užima sandorio šalių tarpininko padėtį vienoje arba daugiau finansų rinkų ir taip tampa pirkėju iš visų pardavėjų ir pardavėju visiems pirkėjams, ir kuris yra atsakingas už tarpuskaitos sistemos veikimą;
- 2) „sandorių duomenų saugykla“ – subjektas, kuris centralizuotai renka ir saugo informaciją apie ne biržos išvestines finansines priemones;
- 3) „tarpuskaita“ – atsiskaitymo pozicijų nustatymo, įskaitant grynujų pozicijų apskaičiavimą, ir tikrinimo, ar esama finansinių priemonių, grynujų pinigų arba ir finansinių priemonių, ir grynujų pinigų dėl sandorio atsirandančioms pozicijoms užtikrinti, procesas;
- 4) „išvestinių finansinių priemonių klasė“ – tam tikras skaičius ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, turinčių bendrų esminių ypatybių;
- 5) „ne biržos išvestinės finansinės priemonės“ – išvestinių finansinių priemonių sutartys, nevykdomos reguliuojamojoje rinkoje, kuri apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte;
- 6) „finansų sandorio šalis“ – investicinės įmonės, apibrėžtos Direktyvoje 2004/39/EB, kredito įstaigos, apibrėžtos Direktyvoje 2006/48/EB, draudimo įmonės, apibrėžtos Direktyvoje 73/239/EEB, gyvybės draudimo įmonės, apibrėžtos Direktyvoje 2002/83/EB, perdraudimo įmonės, apibrėžtos Direktyvoje 2005/68/EB, kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai (KIPVPS), apibrėžti Direktyvoje 2009/65/EB, įstaigos, atsakingos už profesinių pensijų skyrimą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2003/41/EB, ir alternatyvaus investavimo fondų valdytojai, apibrėžti Direktyvoje 2010/.../ES;

- 7) „ne finansų sandorio šalis“ – Sąjungoje įsteigta įmonė, nepaminėta 6 punkte;
- 8) „sandorio šalies kredito rizika“ – rizika, kad sandorio šalis gali neįvykdyti savo įsipareigojimų anksčiau, nei baigiasi su sandoriu susiję grynųjų pinigų srautai;
- 9) „sąveikos susitarimas“ – dviejų arba daugiau pagrindinių sandorio šalių susitarimas vykdyti tarpusisteminius sandorius;
- 10) „kompetentinga institucija“ – institucija, kurią kiekviena valstybė narė paskiria pagal 18 straipsnį;
- 11) „tarpuskaitos narys“ – įmonė, kuri dalyvauja pagrindinės sandorio šalies veikloje ir yra atsakinga už finansinių įsipareigojimų, atsirandančių dėl tokio dalyvavimo, vykdymą;
- 12) „klientas“ – įmonė, kurią su tarpuskaitos nariu sieja sutartiniai santykiai, tai įmonei suteikiantys galimybę savo sandorių tarpuskaitą atlikti pasitelkiant tą pagrindinę sandorio šalį;
- 13) „kvalifikuotoji akcijų paketo dalis“ – tiesiogiai arba netiesiogiai turima pagrindinės sandorio šalies arba sandorių duomenų saugyklos akcijų paketo dalis, kuri sudaro 10 proc. ar daugiau kapitalo arba balsavimo teisių, kaip nustatyta 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo³² 9 ir 10 straipsniuose, atsižvelgiant į sujungimo sąlygas, nustatytas tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse, arba kuri leidžia daryti reikšmingą įtaką tų pagrindinių sandorio šalių arba sandorių duomenų saugyklų valdymui;
- 14) „patronuojančioji įmonė“ – patronuojančioji įmonė, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose³³;
- 15) „dukterinė įmonė“ – dukterinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose; bet kuri dukterinės įmonės dukterinė įmonė taip pat laikoma tos įmonės, kuri yra pagrindinė šių įmonių patronuojančioji įmonė, dukterine įmone;
- 16) „kontrolė“ – valdymas, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje;
- 17) „glaudūs ryšiai“ – padėtis, kai du arba daugiau fizinių arba juridinių asmenų susiję:
 - a) dalyvavimu, t. y. nuosavybės teise į 20 proc. arba didesnę įmonės balsavimo teisių arba kapitalo dalį, kuria naudojama tiesiogiai arba kontrolės būdu,
 - b) kontrole, t. y. patronuojančiosios ir dukterinės įmonės ryšiais visais Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais, arba kai panašiais ryšiais yra susiję kiti fiziniai ar juridiniai asmenys ir įmonė; bet kuri dukterinės įmonės dukterinė įmonė taip pat laikoma toms įmonėms vadovaujančios patronuojančiosios įmonės dukterine įmone.

³² OL L 390, 2004 12 31, p. 38.

³³ OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

Kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra kontrolės ryšiais nuolat susiję su tuo pačiu asmeniu, tarp tų asmenų taip pat yra glaudus ryšys;

- 18) „kapitalas“ – apmokėtas kapitalas, kaip apibrėžta 1986 m. gruodžio 8 d. Direktyvos 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės³⁴ 22 straipsnyje, pridėjus su juo susijusių akcijų priedus, kuriuo veiklos tęstinumo sąlygomis visiškai padengiami nuostoliai, o bankroto arba likvidavimo atveju pagal prioritetą tenkinamos visos kitos pretenzijos;
- 19) „rezervai“ – rezervai, kaip apibrėžta 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvos 78/660/EEB, grindžiamos Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių³⁵ 9 straipsnyje, ir praėjusių metų nepaskirstytas pelnas ar nuostolis, likęs po galutinio pelno ir nuostolių paskirstymo;
- 20) „valdyba“ – administracinė valdyba arba stebėtojų taryba arba abi, kaip nustatyta valstybių narių bendrovių veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose;
- 21) „nepriklausomas valdybos narys“ – valdybos narys, neturintis jokių verslo, šeiminių arba kitokių santykių, kurie sukeltų interesų konfliktą pagrindinės sandorio šalies, jos kontroliuojančiojo (-ųjų) akcininko (-ų) ar vadovybės arba jos tarpuskaitos narių ar vadovybės atžvilgiu;
- 22) „vyresnioji vadovybė“ – asmuo arba asmenys, kurie iš tikrųjų vadovauja pagrindinės sandorio šalies veiklai ir valdybos vykdomajam nariui arba vykdomiesiems nariams.

II antraštinė dalis

Ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaita, ataskaitų apie jas teikimas ir rizikos mažinimas

3 straipsnis

Tarpuskaitos prievolė

1. Finansų sandorio šalis visų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurios laikomos tinkamomis pagal 4 straipsnį ir yra sudarytos su kitomis finansų sandorio šalimis, tarpuskaitą atlieka pasitelkdama atitinkamas pagrindines sandorio šalis, įtrauktas į 4 straipsnio 4 dalyje nurodytą registrą.

Tarpuskaitos prievolė taip pat taikoma finansų sandorio šalims ir ne finansų sandorio šalims, nurodytoms 7 straipsnio 2 dalyje, kurios sudaro tinkamas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis su trečiųjų šalių įmonėmis.
2. Siekiant laikytis 1 dalyje nustatytos tarpuskaitos prievolės, 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos finansų sandorio šalys ir ne finansų sandorio šalys tampa tarpuskaitos narėmis arba klientėmis.

³⁴ OL L 372, 1986 12 31, p. 1.

³⁵ OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

Tinkamumas taikyti tarpuskaitos prievolę

1. Jeigu kompetentinga institucija pagrindinei sandorio šaliai suteikė leidimą atlikti tam tikros klasės išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą pagal 10 ir 11 straipsnius, ji apie tokio leidimo suteikimą nedelsdama informuoja EVPRI ir paprašo pateikti sprendimą dėl tinkamumo taikyti 3 straipsnyje nurodytą tarpuskaitos prievolę.
2. EVPRI, gavusi 1 dalyje nurodytą pranešimą ir prašymą, per šešis mėnesius pateikia prašančiajai kompetentingai institucijai sprendimą, kuriame nurodoma:
 - a) ar tos klasės išvestinės finansinės priemonės yra tinkamos, kad būtų taikoma tarpuskaitos prievolė pagal 3 straipsnį;
 - b) data, kada įsigalioja tarpuskaitos prievolė.
3. EVPRI priima sprendimą remdamasi šiais kriterijais:
 - a) sisteminės rizikos finansų sistemoje mažinimas;
 - b) sutarčių likvidumas;
 - c) galimybė gauti kainodaros informaciją;
 - d) pagrindinės sandorio šalies gebėjimas tvarkyti atitinkamą skaičių sutarčių;
 - e) pagrindinės sandorio šalies teikiamos kliento apsaugos lygis.

Prieš priimdama sprendimą EVPRI rengia viešą konsultaciją ir prireikus konsultuojasi su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis.
4. Bet kokį sprendimą pagal 2 dalį EVPRI nedelsdama paskelbia registre. Jame pateikiama informacija apie tinkamų klasių išvestines finansines priemones ir pagrindines sandorio šalis, kurioms suteiktas leidimas atlikti jų tarpuskaitą. Tą registrą EVPRI reguliariai atnaujina.

EVPRI reguliariai peržiūri savo sprendimus ir prireikus juos iš dalies pakeičia.
5. EVPRI savo iniciatyva ir pasitarusi su Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) nustato išvestinių finansinių priemonių sutarčių klases, kurias reikėtų įtraukti į jos viešą registrą, bet kurių tarpuskaitai atlikti dar jokia pagrindinė sandorio šalis negavo leidimo, ir apie jas praneša Komisijai.
6. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose patikslinama:
 - a) informacija, kurią reikia įtraukti į 1 dalyje nurodytą pranešimą;
 - b) 3 dalyje nurodyti kriterijai;
 - c) informacija, kurią reikia įtraukti į 4 dalyje nurodytą registrą.

4 dalyje nurodyta informacija suteikia galimybę bent teisingai ir aiškiai atpažinti išvestinių finansinių priemonių klasę, kurios atžvilgiu taikoma tarpuskaitos prievolė.

Pirmoje pastraipoje nurodyti reguliavimo standartų projektai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

Tų reguliavimo standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

5 straipsnis

Galimybė naudotis pagrindinės sandorio šalies paslaugomis

Pagrindinė sandorio šalis, kuriai suteiktas leidimas atlikti tinkamų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą, sutinka nediskriminuodama atlikti tokių sutarčių tarpuskaitą, nepriklausomai nuo vykdymo vietos.

6 straipsnis

Prievolė teikti ataskaitas

1. Finansų sandorio šalys pagal 51 straipsnį registruotai sandorių duomenų saugyklai pateikia informaciją apie visas sudarytas, iš dalies pakeistas arba nutrauktas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis. Ši informacija pateikiama ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sutarties įvykdymo, tarpuskaitos arba pakeitimo.

Informaciją apie tokius sutarties pakeitimus arba nutraukimą, kaip nurodyta 1 dalyje, pirminių sandorių šalių vardu gali pateikti kiti subjektai, jei visa sutarties informacija pateikiama jos nedubliuojant.

2. Jeigu sandorių duomenų saugykla negali registruoti informacijos apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartį, finansų sandorio šalys informaciją apie savo pozicijas tų sutarčių atžvilgiu pateikia kompetentingai institucijai, paskirtai pagal Direktyvos 2004/39/EB 48 straipsnį.

Kompetentingai institucijai pateikiama bent ta informacija, kuri būtų pateikta sandorių duomenų saugyklai.

3. Sandorio šalis, kuriai taikoma prievolė teikti ataskaitas, gali įgalioti kitą sandorio šalį teikti informaciją apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis.

Sandorio šalis, teikianti sandorių duomenų saugyklai visą sutarties informaciją kitos sandorio šalies vardu, nelaikoma pažeidusi kokius nors informacijos atskleidimo apribojimus, nustatytus toje sutartyje arba bet kokiose teisės aktu, reguliavimo ar administracinėse nuostatose.

Informaciją teikianti įmonė ar jos direktoriai ar darbuotojai neprisiima atsakomybės, atsirandančios dėl šio informacijos atskleidimo.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai nustatyti 1 ir 2 dalyse nurodytų ataskaitų duomenis ir tipą skirtingų išvestinių finansinių priemonių klasių atvejais.

Tose ataskaitose nurodoma bent:

- a) sutarties šalys ir, jei skiriasi, pagal sutartį atsirandančių teisių ir įsipareigojimų gavėjas;
- b) pagrindinės sutarties ypatybės, įskaitant jos rūšį, pagrindą, terminą ir tariamąją vertę.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techninių reguliavimo standartų projektai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d straipsniais].

EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia Komisijai iki 2012 m. birželio 30 d.

5. Siekiant užtikrinti vienodas 1 ir 2 dalių taikymo sąlygas, Komisijai suteikiami įgaliojimai nuspręsti, kokia forma ir kaip dažnai teikiamos įvairių klasių išvestinių finansinių priemonių ataskaitos, nurodytos 1 ir 2 dalyse. Pirmoje pastraipoje nurodyti įgyvendinimo standartų projektai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7e straipsniu].

EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir pateikia Komisijai iki 2012 m. birželio 30 d.

7 straipsnis

Ne finansų sandorio šalys

1. Jeigu ne finansų sandorio šalies ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių pozicijos viršija informacijos ribą, kuri turi būti nustatoma pagal 3 dalies a punktą, apie tai ji praneša kompetentingai institucijai, paskirtai pagal Direktyvos 2004/39/EB 48 straipsnį, ir pateikia pagrindimą, kodėl ji įgijo tokias pozicijas.

Minėtai ne finansų sandorio šaliai taikoma prievolė teikti ataskaitas, nurodyta 6 straipsnio 1 dalyje.

2. Jeigu ne finansų sandorio šalies ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių pozicijos viršija tarpuskaitos ribą, kuri turi būti nustatoma pagal 3 dalies b punktą, tai ne finansų sandorio šaliai taikoma prievolė atlikti visų savo tinkamų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą, kaip nustatyta 3 straipsnyje.

Pagal Direktyvos 2004/39/EB 48 straipsnį paskirta kompetentinga institucija užtikrina, kad būtų laikomasi pirmoje pastraipoje nustatytos prievolės.

3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose nustatoma:
 - a) informacijos riba;
 - b) tarpuskaitos riba.

Šios ribos nustatomos atsižvelgiant į sandorio šalies kiekvienos išvestinių finansinių priemonių klasės grynujų pozicijų ir pozicijų, kurioms kyla rizika, sumos svarbą visai sistemai.

Pirmoje pastraipoje nurodyti reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

EVPRI, pasitarusi su Europos sisteminės rizikos valdyba ir kitomis susijusiomis institucijomis, ne vėliau kaip iki 2012 m. birželio 30 d. Komisijai pateikia tų reguliavimo standartų projektus.

4. Apskaičiuojant 2 dalyje nurodytas pozicijas, nebus atsižvelgiama į ne finansų sandorio šalies sudarytas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurios objektyviai įvertinamos kaip tiesiogiai susijusios su tos sandorio šalies komercine veikla.
5. Komisija, pasitarusi su EVPRI, ESRV ir kitomis susijusiomis institucijomis, periodiškai peržiūri 3 dalyje nustatytas ribas ir prireikus jas iš dalies pakeičia.

8 straipsnis

Ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdai

1. Finansų sandorio šalys arba 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos ne finansų sandorio šalys, sudarančios ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, užtikrina, kad siekiant įvertinti, kontroliuoti ir mažinti operacinę ir kredito riziką būtų taikomos tinkamos procedūros ir priemonės, įskaitant bent šias priemones:
 - a) kai įmanoma, elektronines priemones, kuriomis užtikrinama, kad bus laiku patvirtinamos ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties sąlygos;
 - b) patikimus, lanksčius ir audituojamus procesus, siekiant suderinti portfelius, valdyti susijusią riziką ir kuo anksčiau nustatyti tarp šalių kylančius ginčus ir juos išspręsti bei stebėti vykdomų sutarčių vertę.

Taikant b punktą, vykdomų sutarčių rinkos vertė kasdien vertinama pagal rinkos kainą, o pagal rizikos valdymo procedūras reikalaujama laiku ir tiksliai keistis įkaitu laikantis tinkamo atskyrimo principo arba turėti tinkamo bei proporcingo kapitalo.

2. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose patikslinamas ilgiausias galimas laikotarpis nuo ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties sudarymo iki jos patvirtinimo, nurodyto 1 dalies a punkte.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

Tų techninių reguliavimo standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose patikslinama tvarka ir būtinas įkaito bei kapitalo lygis, kad būtų laikomasi 1 dalies b punkto ir 1 dalies antros pastraipos.

Atsižvelgiant į sandorio šalies teisinį pobūdį, pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento ES.../... [EBI] [7–7d] straipsniais,

Reglamento ES .../...[EVPRI] [7–7d] straipsniais arba Reglamento ES.../...[EDPPI] [7–7d] straipsniais.

Europos bankininkystės institucija (EBI), Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI) ir Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EDPPI) iki 2012 m. birželio 30 d. Komisijai kartu pateikia bendrą tų techninių reguliavimo standartų projektą.

9 straipsnis **Sankcijos**

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus šioje antraštinėje dalyje nurodytas taisykles, ir imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendintos. Mažiausia galima sankcija – administracinė bauda. Numatomos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
2. Valstybės narės užtikrina, kad už finansų sandorio šalių ir, jei reikia, ne finansų sandorio šalių priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos viešai skelbtų apie visas sankcijas, kurios skiriamos už 3–8 straipsnių pažeidimus, jeigu minėtas paskelbimas finansų rinkoms nesukels didelio pavojaus ir susijusioms sandorio šalims nepadarys neproporcingos žalos.

Ne vėliau kaip iki 2012 m. birželio 30 d. valstybės narės Komisiją informuoja apie priimtas 1 dalyje nurodytas taisykles. Jos nedelsdamos informuoja Komisiją apie bet kokius vėliau padarytus minėtų taisyklių pakeitimus.

3. Padedant EVPRI, Komisija patikrina, ar 1 dalyje nurodytos administracinės sankcijos ir 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos ribos taikomos veiksmingai ir nuosekliai.

III antraštinė dalis **Leidimų pagrindinėms sandorio šalims suteikimas ir pagrindinių sandorio šalių priežiūra**

1 skyrius

Leidimo pagrindinei sandorio šaliai suteikimo sąlygos ir tvarka

10 straipsnis

Leidimo pagrindinei sandorio šaliai suteikimas

1. Jeigu pagrindinė sandorio šalis, kuri yra Sąjungoje įsteigtas juridinis asmuo ir turi galimybę užtikrinti tinkamą likvidumą, nori teikti paslaugas ir vykdyti veiklą, ji kreipiasi į valstybės narės, kurioje yra įsteigta, kompetentingą instituciją ir prašo suteikti atitinkamą leidimą.

Toks likvidumas galėtų atsirasti dėl galimybės naudotis centrinio banko arba kreditingo ir patikimo komercinio banko, arba jų abiejų likvidumu. Galimybė naudotis likvidumu galėtų būti užtikrinta leidimu, suteikiamu pagal Direktyvos 2006/48/EB 6 straipsnį, arba kitais tinkamais susitarimais.

2. Leidimas galioja visos Sąjungos teritorijoje.
3. Suteikiant leidimą nurodomos paslaugos ar veikla, kurias pagrindinei sandorio šaliai leidžiama teikti ar vykdyti, įskaitant finansinių priemonių, kurioms taikomas leidimas, klases.

4. Pagrindinė sandorio šalis visada laikosi sąlygų, būtinų siekiant gauti pirminį leidimą.

Pagrindinė sandorio šalis nepagrįstai nedelsdama informuoja kompetentingą instituciją apie bet kokius reikšmingus pokyčius, turinčius įtakos pirminio leidimo sąlygoms.

5. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose nustatomi 1 dalyje nurodyto tinkamo likvidumo kriterijai.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

Tų techninių reguliavimo standartų projektą EBI, pasitarusi su EVPRI, Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

11 straipsnis

Veiklos ir paslaugų srities išplėtimas

1. Pagrindinė sandorio šalis, norinti išplėsti savo veiklą ir teikti papildomas paslaugas arba užsiimti papildoma veikla, kurios nenumatytos pirminiame leidime, pateikia prašymą išplėsti leidimo taikymo sritį. Siūlymas teikti tarpuskaitos paslaugas kitokia valiuta arba atlikti kitų finansinių priemonių, kurios savo rizikos ypatybėmis labai skiriasi nuo finansinių priemonių, kurių atžvilgiu pagrindinei sandorio šaliai jau suteiktas leidimas, tarpuskaitą, laikomas to leidimo taikymo srities išplėtimu.

Leidimo taikymo sritis išplečiama pagal 13 straipsnyje numatytą procedūrą.

2. Jeigu pagrindinė sandorio šalis nori išplėsti savo veiklą ir ją vykdyti ne toje valstybėje narėje, kurioje ji įsteigta, o kitoje valstybėje narėje, įsisteigimo valstybės narės kompetentinga institucija apie tai nedelsdama informuoja tos kitos valstybės narės kompetentingą instituciją.

12 straipsnis

Kapitalo poreikis

1. Kad pagrindinei sandorio šaliai galėtų būti suteiktas leidimas pagal 10 straipsnį, ji turi turėti nuolatinį, prieinamą ir atskirą mažiausiai 5 mln. EUR pradinį kapitalą.
2. Kapitalas (kartu su pagrindinės sandorio šalies nepaskirstytu pelnu ir rezervais) visada yra pakankamas, kad būtų galima užtikrinti tinkamą laipsnišką likvidavimą arba veiklos restruktūrizavimą per tinkamą laikotarpį ir kad pagrindinė sandorio šalis būtų tinkamai apsaugota nuo operacinės ir likutinės rizikos.
3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose patikslinamas 2 dalyje nurodytas pagrindinės sandorio šalies kapitalas, nepaskirstytasis pelnas ir rezervai.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

Tų techninių reguliavimo standartų projektą EVPRI, pasitarusi su EBI, Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

13 straipsnis

Leidimo suteikimo ir atsisakymo jį suteikti tvarka

1. Kompetentinga institucija leidimą suteikia tik visiškai įsitikinusi, kad paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis atitinka visus šiame reglamente išdėstytus reikalavimus ir pagal Direktyvą 98/26/EB priimtus reikalavimus, ir gavusi 15 straipsnyje nurodytą bendrą teigiamą kolegijos nuomonę ir EVPRI nuomonę.
2. Paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis pateikia visą būtiną informaciją, kad kompetentinga institucija galėtų įsitikinti, kad paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis pirminio leidimo suteikimo metu yra nustačiusi būtiną tvarką, kad galėtų įvykdyti šiame reglamente nurodytus įpareigojimus.
3. Per šešis mėnesius po išsamios paraiškos pateikimo kompetentinga institucija raštu informuoja paraišką pateikusią pagrindinę sandorio šalį apie tai, ar jai suteikiamas leidimas.

14 straipsnis

Kolegijos

1. Pagrindinės sandorio šalies įsisteigimo valstybės narės kompetentinga institucija įsteigia kolegiją, kuria siekiama palengvinti 10, 11, 46 ir 48 straipsniuose nustatytų užduočių vykdymą, ir jai pirmininkauja.

Šią kolegiją sudaro:

- a) EVPRI;
 - b) pagrindinės sandorio šalies įsisteigimo valstybės narės kompetentinga institucija;
 - c) kompetentingos institucijos, atsakingos už pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narių, įsteigtų trijose valstybėse narėse, kurių bendri įnašai į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą, nurodytą 40 straipsnyje, yra didžiausi, priežiūrą;
 - d) kompetentingos institucijos, atsakingos už reguliuojamųjų rinkų arba daugiašalių prekybos sistemų, kurias aptarnauja pagrindinė sandorio šalis, (arba jų abiejų) priežiūrą;
 - e) pagrindinės sandorio šalies, su kuriomis sudaryti sąveikos susitarimai, prižiūrinčios kompetentingos institucijos;
 - f) institucija, atsakinga už pagrindinės sandorio šalies ir finansinių priemonių, kurių tarpuskaita atliekama, pagrindinių valiutų emisijos centrinių bankų priežiūrą.
2. Kolegija, nepažeisdama kompetentingų institucijų atsakomybės pagal šį reglamentą, užtikrina:

- a) bendros nuomonės, nurodytos 15 straipsnyje, parengimą;
- b) keitimąsi informacija, įskaitant prašymus suteikti informaciją pagal 21 straipsnį;
- c) susitarimą dėl savanoriško užduočių patikėjimo savo nariams;
- d) priežiūros analizės programų nustatymą remiantis pagrindinės sandorio šalies rizikos vertinimu;
- e) priežiūros veiksmingumo didinimą šalinant nebūtiną priežiūros reikalavimų dubliavimą;
- f) priežiūros praktikos nuoseklumą;
- g) procedūrų ir nenumatytų atvejų planų, kurie būtų taikomi kritinės padėties atveju, kaip nurodyta 22 straipsnyje, parengimą.

3. Kolegija įsteigiama ir veikia rašytinio visų jos narių susitarimo pagrindu.

Tame susitarime apibrėžiami praktiniai susitarimai dėl kolegijos veiklos ir gali būti apibrėžtos užduotys, kurios bus pavestos pagrindinės sandorio šalies įsisteigimo valstybės narės kompetentingai institucijai arba kitam kolegijos nariui.

15 straipsnis

Bendra nuomonė

1. Kompetentinga valstybės narės, kurioje įsteigta pagrindinė sandorio šalis, institucija atlieka pagrindinės sandorio šalies rizikos vertinimą ir kolegijai pateikia ataskaitą.

Per du mėnesius po ataskaitos gavimo kolegija priima bendrą nuomonę dėl tos ataskaitos.
2. EVPRI padeda priimti bendrą nuomonę, remdamasi savo įgaliojimais spręsti nesutarimus pagal Reglamento .../... [EVPRI reglamento] 11 straipsnį ir bendrąją veiklos koordinavimo funkcija pagal to paties reglamento 16 straipsnį. EVPRI neturi teisės balsuoti dėl kolegijos bendros nuomonės.

16 straipsnis

Leidimo panaikinimas

1. Kompetentinga institucija panaikina suteiktą leidimą esant bet kuriai iš šių aplinkybių:
 - a) jeigu pagrindinė sandorio šalis leidimu nepasinaudoja per 12 mėnesių, aiškiai atsisako leidimo arba jeigu per pastaruosius šešis mėnesius ji neteikė paslaugų arba nevykdė veiklos;
 - b) jeigu pagrindinė sandorio šalis gauna leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis;
 - c) jeigu pagrindinė sandorio šalis nebeatitinka tų sąlygų, pagal kurias suteiktas leidimas;
 - d) jeigu ji rimtai ir sistemingai pažeidė šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

2. EVPRI ir kiti kolegijos nariai valstybės narės, kurioje įsteigta pagrindinė sandorio šalis, kompetentingos institucijos bet kuriuo metu gali paprašyti patikrinti, ar pagrindinė sandorio šalis vis dar atitinka sąlygas, pagal kurias suteiktas leidimas.
3. Kompetentinga institucija leidimą gali panaikinti tik tam tikrai paslaugai, veiklai arba finansinei priemonei.

17 straipsnis

Peržiūra ir vertinimas

Kompetentingos institucijos bent kartą per metus peržiūri pagrindinės sandorio šalies taikomą tvarką, strategijas, procesus ir mechanizmus tikrindama atitiktį šiam reglamentui ir įvertina rinkos, operacinę ir likvidumo riziką, kuri kyla arba galėtų kilti pagrindinei sandorio šaliai.

Atliekant peržiūrą ir įvertinimą, atsižvelgiama į pagrindinės sandorio šalies dydį, svarbą visai sistemai, pobūdį, veiklos mastą ir sudėtingumą.

2 skyrius

Pagrindinių sandorio šalių priežiūra

18 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Kiekviena valstybė narė paskiria kompetentingą instituciją, atsakingą už šiame reglamente nustatytų pareigų – leidimų pagrindinėms sandorio šalims, įsteigtoms tos valstybės narės teritorijoje, suteikimą ir tų pagrindinių sandorio šalių priežiūrą – vykdymą, ir apie tai informuoja Komisiją ir EVPRI.

Jeigu valstybė narė paskiria daugiau kaip vieną kompetentingą instituciją, ji aiškiai apibrėžia atitinkamus institucijų vaidmenis ir paskiria vieną instituciją, kuri būtų atsakinga už bendradarbiavimo su Komisija, EVPRI ir kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir keitimosi su jomis informacija, kaip nustatyta 19–22 straipsniuose, koordinavimą.

2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus atlikti priežiūrą ir patikras, kurių reikia, kad jos galėtų vykdyti savo funkcijas.
3. Kiekviena valstybė narė užtikrina galimybę atsakingų fizinių ar juridinių asmenų atžvilgiu imtis valstybių narių teisei neprieštarujančių tinkamų administracinių priemonių arba jas taikyti tų asmenų atžvilgiu, jeigu jie nesilaiko šio reglamento nuostatų.

Šios priemonės yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

4. EVPRI savo interneto svetainėje paskelbia pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų sąrašą.

3 skyrius

Bendradarbiavimas

19 straipsnis

Institucijų bendradarbiavimas

1. Kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje ir su EVPRI.
2. Vykdydamos savo bendrąsias pareigas kompetentingos institucijos, remdamosi tuo metu turima informacija, tinkamai apsversto galimą savo sprendimų poveikį visų kitų susijusių valstybių narių finansų sistemos stabilumui, visų pirma esant kritinei padėčiai, kuri aptarta 22 straipsnyje.

20 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį taikomas visiems asmenims, dirbantiems arba dirbusiems pagal 18 straipsnį paskirtose kompetentingose institucijose, EVPRI ir kompetentingų institucijų arba EVPRI nurodymus gaunantiems auditoriams bei ekspertams.

Jokia konfidenciali informacija, kurią jie sužino atlikdami savo pareigas, negali būti atskleista jokiame asmeniui ar institucijai, išskyrus tokia jos santrauką ar apibendrinimą, kad nebūtų galima nustatyti atskiros pagrindinės sandorio šalies, sandorių duomenų saugyklos arba bet kokio kito asmens, nepažeidžiant baudžiamosios teisės nustatytų atvejų arba kitų šio reglamento nuostatų.

2. Paskelbus pagrindinės sandorio šalies bankrotą arba ją priverstinai likviduojant, su trečiosiomis šalimis nesusijusi konfidenciali informacija gali būti atskleista civilinių ar komercinių bylų nagrinėjimo atveju, jeigu tai būtina norint išnagrinėti bylą.
3. Nepažeidžiant baudžiamosios teisės nustatytų atvejų, kompetentingos institucijos, EVPRI, kitos įstaigos, fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie gauna konfidencialią informaciją pagal šį reglamentą, gali ją naudoti tik atlikdami savo pareigas ir vykdydami savo funkcijas; kompetentingų institucijų, patenkančių į šio reglamento taikymo sritį, arba kitų institucijų, įstaigų arba fizinių ar juridinių asmenų atveju šią informaciją galima naudoti tik tuo tikslu, kuriuo ji jiems suteikta, arba administracine arba teismine tvarka nagrinėjant bylas, susijusias su minėtų funkcijų vykdymu (arba abiem atvejais). Kai EVPRI, kompetentinga institucija arba kita institucija, įstaiga arba asmuo, perduodantis informaciją, sutinka, šią informaciją gaunanti institucija ją gali naudoti kitais tikslais.
4. Bet kokiai konfidencialiai informacijai, kuri gauta, kuria apsieista arba kuri perduota pagal šį reglamentą, taikomos 1, 2 ir 3 dalyse nustatytos profesinės paslapties sąlygos.

Tačiau šiomis sąlygomis nedraudžiama EVPRI, kompetentingoms institucijoms ir susijusiems centriniams bankams keistis konfidencialia informacija arba ją perduoti pagal šį reglamentą ir kitus teisės aktus, taikomus investicinėms įmonėms, kredito įstaigoms, pensijų fondams, kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektams (KIPVPS),

alternatyvaus investavimo fondų valdytojams (AIFV), draudimo ir perdraudimo tarpininkams, draudimo įmonėms, reguliuojamosioms rinkoms arba rinkų operatoriams, arba kompetentingai institucijai ar kitai institucijai, įstaigai arba fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuris perdavė šią informaciją, davus sutikimą šia informacija keistis arba ją perduoti.

- 1, 2 ir 3 dalys netrukdo kompetentingoms institucijoms keistis konfidencialia informacija, kuri gauta ne iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, arba ją perduoti pagal valstybių narių nacionalinę teisę.

21 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Kompetentingos institucijos EVPRI ir viena kitai teikia informaciją, būtiną pareigoms pagal šį reglamentą atlikti.
2. Kompetentingos institucijos ir kitos įstaigos arba fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie atlikdami savo pareigas pagal šį reglamentą gauna konfidencialią informaciją, ją naudoja tik atlikdami savo pareigas.
3. EVPRI konfidencialią informaciją perduoda už pagrindinių sandorio šalių priežiūrą atsakingoms kompetentingoms institucijoms, kurioms ši informacija būtina pareigoms atlikti. Kompetentingos institucijos ir kitos susijusios institucijos būtiną informaciją perduoda EVPRI ir kitoms kompetentingoms institucijoms, kad šios galėtų vykdyti savo pareigas, nustatytas šiame reglamente.
4. Kompetentingos institucijos perduoda informaciją ECBS centriniams bankams, kai tokia informacija jiems svarbi atliekant savo pareigas.

22 straipsnis

Kritinė padėtis

Kompetentinga institucija arba bet kuri kita institucija nepagrįstai nedelsdama informuoja EVPRI, kolegiją ir kitas susijusias institucijas apie kritinę padėtį, kuri susijusi su pagrindine sandorio šalimi, įskaitant finansų rinkų pokyčius, kurie gali turėti neigiamų padarinių valstybės narės, kurioje įsteigta minėta pagrindinė sandorio šalis arba vienas iš jos tarpuskaitos narių, rinkos likvidumui ir finansų sistemos stabilumui.

4 skyrius

Santykiai su trečiosiomis šalimis

23 straipsnis

Trečiosios šalys

1. Trečiojoje šalyje įsteigta pagrindinė sandorio šalis gali teikti tarpuskaitos paslaugas Sąjungoje įsteigtoms įmonėms tik jei ta pagrindinė sandorio šalis pripažinta EVPRI.

2. EVPRI pripažįsta pagrindinę sandorio šalį iš trečiosios šalies, jei laikomasi šių sąlygų:
 - a) Komisija priėmė sprendimą pagal 3 dalį;
 - b) toje trečiojoje šalyje pagrindinė sandorio šalis yra gavusi leidimą, ir vykdoma veiksminga jos priežiūra;
 - c) sudaromi bendradarbiavimo susitarimai pagal 4 dalį.
3. Remdamasi 69 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, Komisija gali priimti sprendimą, kuriuo nustatoma, kad trečiosios šalies teisine ir priežiūros tvarka užtikrinama, kad toje trečiojoje šalyje leidimą gavusios pagrindinės sandorio šalys atitinka teisiškai privalomus reikalavimus, kurie lygiaverčiai reikalavimams, atsirandantiems dėl šio reglamento, ir kad toje trečiojoje šalyje nuolat vykdoma veiksminga tų pagrindinių sandorio šalių priežiūra ir užtikrinamas reikalavimų vykdymas.
4. EVPRI su susijusiomis trečiųjų šalių, kurių teisinė ir priežiūros sistemos pripažintos lygiavertėmis šiam reglamentui pagal 3 dalį, kompetentingomis institucijomis sudaro bendradarbiavimo susitarimus. Juose nurodoma bent:
 - a) EVPRI ir susijusių trečiųjų šalių kompetentingų institucijų keitimosi informacija mechanizmas;
 - b) su priežiūros koordinavimu susijusi tvarka.

IV antraštinė dalis

Reikalavimai pagrindinėms sandorio šalims

1 skyrius

Organizaciniai reikalavimai

24 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Pagrindinė sandorio šalis turi tvirtą valdymo tvarką, įskaitant aiškią organizacinę struktūrą su tiksliai apibrėžta, skaidria ir nuoseklia atsakomybe, veiksmingus rizikos, su kuria ji susiduria arba gali susidurti, nustatymo, valdymo, stebėjimo ir pranešimo apie tokią riziką procesus ir tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras.
2. Pagrindinė sandorio šalis patvirtina politiką ir procedūras, kurios yra pakankamai veiksmingos norint užtikrinti atitiktį šiam reglamentui, įskaitant jos vadovų ir darbuotojų atitiktį visoms šio reglamento nuostatoms.
3. Pagrindinė sandorio šalis išlaiko ir naudoja organizacinę struktūrą, kuria užtikrinamas tęstinumas ir sklandus veikimas teikiant paslaugas ir vykdant veiklą. Ji turi tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras.

4. Pagrindinė sandorio šalis aiškiai atskiria rizikos valdymo ir kitos pagrindinės sandorio šalies veiklos atskaitomybės linijas.
5. Pagrindinė sandorio šalis patvirtina, įgyvendina ir išlaiko atlyginimo politiką, kuria skatinamas patikimas ir veiksmingas rizikos valdymas ir kuria nesukuriamos paskatos laikytis ne tokių griežtų rizikos valdymo standartų.
6. Pagrindinė sandorio šalis naudoja informacinių technologijų sistemas, kurios yra tinkamos atsižvelgiant į teikiamų paslaugų ir vykdomos veiklos sudėtingumą, įvairovę ir rūšis, siekiant užtikrinti griežtus apsaugos standartus ir saugomos informacijos vientisumą ir konfidencialumą.
7. Pagrindinė sandorio šalis savo valdymo tvarką ir savo veiklą reglamentuojančias taisykles skelbia viešai.
8. Pagrindinės sandorio šalies nepriklausomas auditas atliekamas dažnai. Jo rezultatai perduodami pagrindinės sandorio šalies valdybai ir jais leidžiama naudotis kompetentingai institucijai.
9. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose patikslinamas 1–8 dalyse nurodytas minimalus taisyklių ir valdymo tvarkos turinys.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

Tų techninių reguliavimo standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

25 straipsnis

Vyresnioji vadovybė ir valdyba

1. Vyresnioji vadovybė turi pakankamai gerą reputaciją ir patirtį, kad galėtų užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimo principais pagrįstą pagrindinės sandorio šalies valdymą.
2. Pagrindinė sandorio šalis turi valdybą, ir mažiausiai trečdalis jos narių, bet ne mažiau kaip du nariai, yra nepriklausomi. Nepriklausomų ir kitų ne administracijos valdybos narių atlyginimas nesiejamas su pagrindinės sandorio šalies veiklos rezultatais.

Valdybos nariai, įskaitant jos nepriklausomus narius, turi pakankamai gerą reputaciją ir pakankamą kompetenciją finansinių paslaugų, rizikos valdymo ir tarpuskaityto paslaugų teikimo srityse.

3. Pagrindinė sandorio šalis aiškiai apibrėžia valdybos vaidmenis ir atsakomybę ir kompetentingai institucijai leidžia naudotis valdybos susitikimų protokolais.

26 straipsnis

Rizikos valdymo komitetas

1. Pagrindinė sandorio šalis įsteigia rizikos valdymo komitetą, kurį sudaro jos tarpuskaitos narių atstovai ir nepriklausomi valdybos nariai. Rizikos valdymo komitetas pagrindinės sandorio šalies darbuotojus gali pakviesti be balsavimo teisės dalyvauti rizikos valdymo komiteto susitikimuose. Rizikos valdymo komiteto patarimams pagrindinės sandorio šalies vadovybė tiesioginės įtakos nedaro.
2. Pagrindinė sandorio šalis aiškiai apibrėžia rizikos valdymo komiteto įgaliojimus ir jo valdymo tvarką, siekdama užtikrinti jo nepriklausomumą, veiklos procedūras, komiteto narių priėmimo kriterijus ir atrankos mechanizmą. Valdymo tvarka skelbiama viešai, ir joje nustatoma bent tai, kad rizikos valdymo komitetui pirmininkauja nepriklausomas valdybos narys, kad rizikos komitetas tiesiogiai valdybai teikia ataskaitas ir rengia reguliarius susitikimus.
3. Rizikos valdymo komitetas valdybai pataria klausimais, kurie gali turėti poveikį pagrindinės sandorio šalies rizikos valdymui, kaip antai (bet ne tik) reikšmingas jos rizikos valdymo modelio pakeitimas, išipareigojimų neįvykdymo procedūros, kriterijai, kuriais remiantis priimami tarpuskaitos nariai, arba naujų klasių priemonių tarpuskaita. Iš rizikos valdymo komiteto nereikalaujama teikti patarimus pagrindinės sandorio šalies kasdienės veiklos klausimais ir susidarius kritinei padėčiai.
4. Nepažeidžiant kompetentingų institucijų teisės būti tinkamai informuotoms, rizikos valdymo komiteto nariai įpareigoti užtikrinti informacijos konfidencialumą. Rizikos valdymo komiteto pirmininkui nusprendus, kad sprendžiant tam tikrą klausimą kyla arba gali kilti kurio nors nario interesų konfliktas, minėtam nariui balsuoti tuo klausimu neleidžiama.
5. Pagrindinė sandorio šalis nedelsdama informuoja kompetentingą instituciją apie bet kokį sprendimą, kai valdyba nusprendžia nesivadovauti rizikos valdymo komiteto patarimu.
6. Pagrindinė sandorio šalis tarpuskaitos narių klientams leidžia būti rizikos valdymo komiteto nariais arba nustato tinkamą konsultacijų tvarką, kuria užtikrinama, kad tarpuskaitos narių klientų interesams būtų tinkamai atstovaujama.

27 straipsnis

Duomenų saugojimas

1. Mažiausiai dešimt metų pagrindinė sandorio šalis saugo visus įrašus apie suteiktas paslaugas ir vykdytą veiklą, kad kompetentinga institucija galėtų tikrinti atitiktį šiame reglamente nustatytiems reikalavimams.
2. Mažiausiai dešimt metų po sutarties nutraukimo pagrindinė sandorio šalis saugo visą informaciją apie visas savo tvarkytas sutartis. Ši informacija bent leidžia nustatyti pirmines sandorio sąlygas, buvusias prieš pagrindinei sandorio šaliai atliekant tarpuskaitą.
3. Kompetentingai institucijai arba EVPRI paprašius, pagrindinė sandorio šalis leidžia naudotis visais 1 ir 2 dalyse nurodytais įrašais ir visa informacija apie sutarčių, kurių tarpuskaitą ji atliko, pozicijas, neatsižvelgiant į tai, kur atlikti tie sandoriai.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose pateikiama išsami informacija apie įrašus ir saugotiną informaciją, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

Tų techninių reguliavimo standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

5. Siekiant užtikrinti vienodas 1 ir 2 dalių taikymo sąlygas, Komisijai suteikiami įgaliojimai nuspręsti, kokia forma turi būti saugomi įrašai ir informacija.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai įgyvendinimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7e straipsniu].

Tų techninių įgyvendinimo standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

28 straipsnis

Akcininkai ir nariai, turintys kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis

1. Kompetentinga institucija išduoda pagrindinei sandorio šaliai leidimą tik po to, kai gauna informaciją apie akcininkų arba narių, kurie gali būti fiziniai ar juridiniai asmenys ir kurie tiesiogiai arba netiesiogiai turi kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis, tapatybę ir apie tų paketų dydžius.
2. Kompetentinga institucija atsisako išduoti leidimą pagrindinei sandorio šaliai, jeigu, atsižvelgdama į poreikį užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimo principais pagrįstą pagrindinės sandorio šalies valdymą, ji nemano, kad akcininkai ar nariai, turintys kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis, yra tinkami.
3. Jeigu pagrindinė sandorio šalis ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys susiję glaudžiais ryšiais, kompetentinga institucija išduoda leidimą tik tuo atveju, kai tokie ryšiai kompetentingai institucijai netrukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų.
4. Jei 1 dalyje nurodyti asmenys daro neigiamą įtaką rizikos ribojimo principais pagrįstam ir patikimam pagrindinės sandorio šalies valdymui, kompetentinga institucija imasi tinkamų priemonių susidariusiai padėčiai ištaisyti.
5. Kompetentinga institucija atsisako išduoti leidimą tuo atveju, kai trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keletui fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais pagrindinė sandorio šalis susijusi glaudžiais ryšiais, arba su jų vykdymo užtikrinimu susiję sunkumai jai trukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas.

Kompetingų institucijų informavimas

1. Pagrindinė sandorio šalis praneša kompetentingai institucijai apie bet kokius jos vadovybės pasikeitimus ir kartu pateikia visą informaciją, reikalingą siekiant įvertinti, ar valdybos nariai turi pakankamai gerą reputaciją ir pakankamai patirties.

Jei manoma, kad valdybos nario elgesys gali daryti neigiamą įtaką rizikos ribojimo principais pagrįstam ir patikimam pagrindinės sandorio šalies valdymui, kompetentinga institucija imasi reikiamų priemonių, įskaitant minėto nario pašalinimą iš valdybos.

2. Kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo arba kartu veikiantys tokie asmenys (toliau – siūlomas įsigyjantis asmuo), nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti pagrindinės sandorio šalies kvalifikuotąją akcijų paketo dalį arba ją tiesiogiai ar netiesiogiai padidinti tiek, kad jų turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų 10 %, 20 %, 30 % arba 50 % arba tiek, kad ta pagrindinė sandorio šalis taptų jų dukterine įmone (toliau – siūlomas įsigijimas), apie tai pirmiausia raštu informuoja pagrindinės sandorio šalies, kurios kvalifikuotąją akcijų paketo dalį ketina įsigyti arba padidinti, kompetentingas institucijas ir nurodo ketinamo įsigyti akcijų paketo dydį ir kitą svarbią informaciją, kaip nurodyta 30 straipsnio 4 dalyje.

Kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, nusprendęs tiesiogiai ar netiesiogiai perduoti pagrindinės sandorio šalies kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, pirmiausia apie tai raštu praneša kompetentingai institucijai ir nurodo planuojamo perduoti akcijų paketo dydį. Toks asmuo taip pat praneša kompetentingai institucijai, jeigu nusprendė sumažinti savo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad jo turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis sumažėtų ir siektų mažiau kaip 10 %, 20 %, 30 % ar 50 % visų balsavimo teisių ar viso kapitalo, arba tiek, kad pagrindinė sandorio šalis nustotų buvusi jo dukterine įmone.

Kompetentinga institucija, gavusi 2 dalyje nurodytą pranešimą, taip pat gavusi 3 dalyje nurodytą informaciją, nedelsdama ir bet kuriuo atveju per dvi darbo dienas raštu apie gavimą informuoja siūlomą įsigyjantį asmenį arba pardavėją.

Kompetentinga institucija per ne ilgiau kaip šešiasdešimt darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo apie pranešimo ir visų dokumentų, kuriuos pagal sąrašą, nurodytą 30 straipsnio 4 dalyje, reikalaujama pridėti prie pranešimo, gavimą dienos (toliau – vertinimo laikotarpis) atlieka 30 straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą (toliau – vertinimas).

Patvirtindama pranešimo gavimą, kompetentinga institucija praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui ar pardavėjui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

3. Vertinimo laikotarpiu, bet ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, kompetentinga institucija prireikus gali prašyti pateikti papildomą vertinimui užbaigti reikalingą informaciją. Šis prašymas pateikiamas raštu nurodant, kokios papildomos informacijos reikia.

Vertinimo laikotarpis sustabdomas tą dieną, kai kompetentinga institucija pateikia prašymą suteikti informacijos, ir atnaujinamas tą dieną, kai gaunamas siūlomo įsigyjančio asmens atsakymas į prašymą. Sustabdyti galima ne ilgiau kaip dvidešimčiai darbo dienų. Kompetentinga institucija savo nuožiūra gali teikti papildomus prašymus suteikti išsamesnę

informaciją ar ją patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpis daugiau nebegali būti stabdomas.

4. Kompetentinga institucija gali pratęsti 3 dalies antroje pastraipoje nurodytą sustabdymo laikotarpį iki ne daugiau kaip trisdešimties darbo dienų, jei siūlomas įsigyjantis asmuo arba pardavėjas:
 - a) yra įsteigtas arba jo veikla yra reglamentuojama ne Sąjungoje;
 - b) yra fizinis arba juridinis asmuo, kuriam netaikoma priešžiūra pagal šį reglamentą arba direktyvas 73/239/EEB, 85/611/EEB, 92/49/EEB, 2002/83/EB, 2003/41/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB, 2006/48/EB, 2009/65/EB arba 2010/.../ES (AIFV).
5. Jei, baigusi vertinimą, kompetentinga institucija nusprendžia pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui, ji per dvi darbo dienas ir neviršydamą vertinimo laikotarpio apie tai raštu praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui, nurodydama to sprendimo motyvus. Pagal nacionalinę teisę atitinkamas sprendimo motyvų pareiškimas gali būti pateikiamas visuomenei susipažinti siūlomo įsigyjančio asmens prašymu. Tačiau valstybės narės gali leisti kompetentingai institucijai atskleisti informaciją siūlomam įsigyjančiam asmeniui neprašant.
6. Jei kompetentinga institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo dėl siūlomo įsigijimo, jis laikomas patvirtintu.
7. Kompetentinga institucija gali nustatyti ilgiausią terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti ir prirėkus jį pratęsti.
8. Valstybės narės nenustato griežtesnių, nei nustatyta šiame reglamente, reikalavimų dėl pranešimo kompetentingoms institucijoms apie tiesioginį ar netiesioginį balsavimo teisių ar kapitalo įsigijimą ir dėl kompetentingų institucijų suteikiamo patvirtinimo.

30 straipsnis

Vertinimas

1. Vertindama 29 straipsnio 2 dalyje nustatytą pranešimą ir 29 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją kompetentinga institucija, kad užtikrintų patikimą ir rizikos ribojimo principais pagrįstą pagrindinės sandorio šalies, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, valdymą ir atsižvelgdama į galimą siūlomo įsigyjančio asmens įtaką pagrindinei sandorio šaliai, vertina siūlomo įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:
 - a) siūlomo įsigyjančio asmens reputaciją ir finansinį patikimumą;
 - b) bet kokio asmens, kuris vadovaus pagrindinės sandorio šalies verslui po siūlomo įsigijimo, reputaciją ir patirtį;
 - c) ar pagrindinė sandorio šalis galės laikytis ir laikysis šio reglamento nuostatų;
 - d) tai, ar esama tinkamo pagrindo įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdomas arba įvykdytas ar buvo bandomas įvykdyti pinigų plovimas ar teroristų

finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/60/EB³⁶ 1 straipsnyje, ar kad įsigijimas gali padidinti jų pavojų.

Kompetentinga institucija, vertindama finansinį siūlomo įsigyjančio asmens patikimumą, ypač daug dėmesio skiria pagrindinės sandorio šalies, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšiai.

Kompetentinga institucija, vertindama įmonės galimybes laikytis šio reglamento, ypač daug dėmesio skiria tam, ar grupės, kurios dalimi ji taps, struktūra sudaro sąlygas veiksmingai priežiūrai vykdyti, kompetentingoms institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti kompetentingų institucijų atsakomybės pasiskirstymą.

2. Kompetentingos institucijos gali pareikšti prieštaravimą dėl siūlomo įsigijimo tik turėdama pagrįstų priežasčių tai padaryti remiantis 1 dalyje nurodytais kriterijais arba jeigu siūlomo įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami.
3. Valstybės narės nenustato jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti akcijų paketo dydžio ir neleidžia savo kompetentingoms institucijoms nagrinėti siūlomo įsigijimo rinkos ekonominių poreikių atžvilgiu.
4. Valstybės narės viešai paskelbia sąrašą, kuriame nurodo informaciją, būtiną vertinimui atlikti ir kuri turi būti pateikiama kompetentingoms institucijoms teikiant 29 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą. Reikalaujama informacija turi būti proporcinga ir pritaikyta pagal siūlomo įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra reikalinga riziką ribojančiam vertinimui atlikti.
5. Neatsižvelgiant į 29 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, jei kompetentingai institucijai pranešama apie du ar kelis pasiūlymus įsigyti ar padidinti kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis toje pačioje pagrindinėje sandorio šalyje, kompetentinga institucija užtikrina, kad siūlomi įsigyjantys asmenys nebus diskriminuojami.
6. Atitinkamos kompetentingos institucijos išsamiai konsultuojasi tarpusavyje atlikdamos vertinimą, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra:
 - a) kitoje valstybėje narėje leidimą vykdyti veiklą gavusi kredito įstaiga, gyvybės draudimo įmonė, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė, rinkos operatorius, vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos įmonė, KIPVPS valdymo įmonė arba AIFV;
 - b) kitoje valstybėje narėje leidimą vykdyti veiklą gavusios kredito įstaigos, gyvybės draudimo įmonės, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės, rinkos operatoriaus, vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos įmonės, KIPVPS valdymo įmonės arba AIFV patronuojančioji įmonė;
 - c) kitoje valstybėje narėje leidimą vykdyti veiklą gavusią kredito įstaigą, gyvybės draudimo įmonę, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę, rinkos operatorių, vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos įmonę, KIPVPS valdymo įmonę ar AIFV kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo.

³⁶ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

7. Kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra esminė ar svarbi vertinimui. Šiuo atžvilgiu kompetentingos institucijos paprašytos pateikia viena kitai visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva suteikia visą esminę informaciją. Kompetentingos institucijos, išdavusios leidimą pagrindinei sandorio šaliai, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, sprendime nurodomos visos siūlomą įsigyjantį asmenį prižiūrinčios kompetentingos institucijos pareikštos nuomonės ar išlygos.

31 straipsnis **Interesų konfliktai**

1. Pagrindinė sandorio šalis nustato ir taiko veiksmingas rašytines organizacines ir administracines priemones, kad būtų įmanoma imtis visų pagrįstų veiksmų, siekiant nustatyti ir valdyti galimus interesų konfliktus, kylančius tarp jos pačios (įskaitant jos vadovus, darbuotojus arba bet kokius kitus asmenis, kurie su jais tiesiogiai ar netiesiogiai susiję kontrolės arba glaudžiais ryšiais) ir jos tarpuskaitos narių arba jų klientų arba tarp jų. Pagrindinė sandorio šalis nustato ir taiko tinkamas konfliktų sprendimo procedūras, jeigu kyla interesų konfliktas.
2. Jeigu pagrindinės sandorio šalies organizacinių arba administracinių priemonių, skirtų interesų konfliktams valdyti, nepakanka užtikrinti, kad būtų išvengta rizikos padaryti žalą tarpuskaitos nario arba kliento interesams, ši pagrindinė sandorio šalis, prieš priimdama naujus to tarpuskaitos nario sandorius, tarpuskaitos narį aiškiai informuoja apie bendrąjį interesų konflikto pobūdį ir priežastis. Jeigu klientas pagrindinei sandorio šaliai nežinomas, ji apie tai informuoja susijusį tarpuskaitos narį.
3. Jeigu pagrindinė sandorio šalis – patronuojančioji arba dukterinė įmonė, rašytinėse priemonėse taip pat turi būti atsižvelgta į visas aplinkybes, apie kurias žino arba turėtų žinoti pagrindinė sandorio šalis ir kurios gali sukelti interesų konfliktą dėl kitų įmonių, su kuriomis ją sieja patronuojančiosios įmonės arba dukterinės įmonės ryšiai, struktūros ir veiklos.
4. Rašytinėse priemonėse, kurios nustatomos pagal 1 dalį, numatoma:
 - a) aplinkybės, kuriomis kyla arba gali kilti interesų konfliktas, dėl kurio vieno arba daugiau tarpuskaitos narių arba klientų interesams gali būti padaryta didelė žala;
 - b) taikytinos procedūros ir priemonės, kurių reikia imtis, kad būtų galima valdyti tokius konfliktus.
5. Pagrindinė sandorio šalis imasi visų pagrįstų veiksmų, kad užkirstų kelią piktnaudžiavimui informacija, kuri saugoma jos sistemose, ir naudojimuisi ta informacija kitai verslo veiklai vykdyti. Vienos iš pagrindinių sandorio šalių saugomos neskelbtinos informacijos komerciniais tikslais nenaudoja jokie kiti fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriuos su pagrindine sandorio šalimi sieja patronuojančiosios arba dukterinės įmonės ryšiai.

32 straipsnis **Veiklos tęstinumas**

1. Pagrindinė sandorio šalis parengia, įdiegia ir taiko tinkamą veiklos tęstinumo politiką ir veiklos atkūrimo planą, kurių tikslas – užtikrinti, kad būtų išsaugotos pagrindinės sandorio

šalies funkcijos, laiku atkurta veikla ir kad būtų vykdomi pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimai. Toks planas esant sutrikimams bent suteikia galimybę atkurti visus duomenis apie sandorius, kad pagrindinė sandorio šalis galėtų patikimai tęsti savo veiklą ir numatytą datą atlikti atsiskaitymus.

2. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose nurodomas minimalus veiklos tęstinumo plano turinys ir minimalios paslaugos, užtikrinamos veiklos atkūrimo planu.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

Tų techninių reguliavimo standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

33 straipsnis

Užsakomosios paslaugos

1. Jeigu pagrindinė sandorio šalis perduoda išorės paslaugų teikėjui savo veiklos funkcijas, paslaugas ar veiklą, ji ir toliau yra visiškai atsakinga už visų įsipareigojimų pagal šį reglamentą vykdymą ir visų pirma laikosi šių sąlygų:
 - a) išorės paslaugų teikėjui perduodama funkcijas, pagrindinė sandorio šalis neperduoda savo atsakomybės;
 - b) pagrindinės sandorio šalies santykiai su savo tarpuskaitos nariais arba, jei taikoma, jų klientais ir įsipareigojimai jiems nesikeičia;
 - c) iš esmės nesikeičia sąlygos, kurių privalo laikytis pagrindinė sandorio šalis, kad gautų leidimą;
 - d) užsakomosios paslaugos netrukdo vykdyti priežiūros funkcijų;
 - e) dėl užsakomųjų paslaugų iš pagrindinės sandorio šalies neatimama galimybė naudoti būtinas sistemas ir kontrolės priemones, kad ji galėtų valdyti riziką, su kuria susiduria;
 - f) pagrindinė sandorio šalis išlaiko būtina kompetenciją įvertinti suteiktų paslaugų kokybę, paslaugų teikėjo organizacinį tinkamumą ir kapitalo pakankamumą ir veiksmingai prižiūrėti išorės paslaugų teikėjui perduotų funkcijų vykdymą bei valdyti riziką, kuri siejama su užsakomosiomis paslaugomis, ir privalo nuolat prižiūrėti tų funkcijų vykdymą ir valdyti riziką;
 - g) pagrindinė sandorio šalis gali tiesiogiai naudotis svarbia informacija apie perduotas funkcijas;
 - h) paslaugų teikėjas bendradarbiauja su kompetentinga institucija sprendžiant su užsakomosiomis paslaugomis susijusius klausimus;
 - i) paslaugų teikėjas saugo visą neskelbtiną ir konfidencialią informaciją, susijusią su pagrindine sandorio šalimi ir jos tarpuskaitos nariais bei klientais.

2. Kompetentinga institucija pagrindinės sandorio šalies reikalauja rašytiniame susitarime aiškiai paskirstyti ir išdėstyti savo ir paslaugų teikėjo teises ir pareigas.
3. Pagrindinė sandorio šalis, gavusi atitinkamą prašymą, leidžia naudotis visa informacija, kuri reikalinga tam, kad kompetentinga institucija galėtų įvertinti užsakomųjų paslaugų atitiktį šio reglamento reikalavimams.

2 skyrius

Verslo etikos taisyklės

34 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Pagrindinė sandorio šalis, teikdama paslaugas tarpuskaitos nariams ir, kai tinka, jų klientams, veikia sąžiningai ir profesionaliai, nepažeisdama tarpuskaitos narių ir savo klientų interesų bei patikimo rizikos valdymo principų.
2. Pagrindinė sandorio šalis nusistato aiškias skundų nagrinėjimo taisykles.

35 straipsnis

Dalyvavimo reikalavimai

1. Pagrindinė sandorio šalis nustato priimtinių tarpuskaitos narių kategorijas ir priėmimo kriterijus. Tokie kriterijai yra nediskriminaciniai, skaidrūs ir objektyvūs, kad būtų galima užtikrinti sąžiningą ir atvirą prieigą prie pagrindinės sandorio šalies, ir jais užtikrinama, kad tarpuskaitos sistemos nariai turėtų pakankamai finansinių išteklių ir veiklos pajėgumų, kad galėtų vykdyti įsipareigojimus, atsirandančius dėl dalyvavimo pagrindinės sandorio šalies veikloje. Prieigą ribojančius kriterijus leidžiama taikyti tik jeigu jais siekiama valdyti pagrindinės sandorio šalies riziką.
2. Pagrindinė sandorio šalis užtikrina, kad 1 dalyje nurodytų kriterijų būtų nuolat laikomasi ir kad ji galėtų laiku pasinaudoti vertinimui svarbia informacija. Bent kartą per metus pagrindinė sandorio šalis atlieka išsamią peržiūrą, kuria siekiama patikrinti, ar tarpuskaitos nariai laikosi šio straipsnio nuostatų.
3. Tarpuskaitos nariai, atliekantys sandorių tarpuskaitą savo klientų vardu, turi būtinų papildomų finansinių išteklių ir veiklos pajėgumų, reikalingų šiai veiklai vykdyti. Tarpuskaitos nariai, gavę prašymą, informuoja pagrindinę sandorio šalį apie jų taikomus kriterijus ir sudaromus susitarimus, kuriais siekiama klientams suteikti galimybę naudotis pagrindinės sandorio šalies teikiamomis paslaugomis.
4. Pagrindinė sandorio šalis nustato objektyvias ir skaidrias tarpuskaitos narių dalyvavimo sustabdymo ir 1 dalyje nustatytų kriterijų nebeatitinkančių tarpuskaitos narių tinkamo pasitraukimo procedūras.

5. Pagrindinė sandorio šalis gali atsisakyti suteikti prieigą 1 dalyje nustatytus kriterijus atitinkantiems tarpuskaitos nariams tik tokiu atveju, jeigu tokį atsisakymą tinkamai pagrindžia raštu ir paremia išsamia rizikos analize.
6. Pagrindinė sandorio šalis tarpuskaitos nariams gali nustatyti tam tikras papildomas prievoles, įskaitant dalyvavimą aukcionuose dėl išsipareigojimų neįvykdžiusių tarpuskaitos narių pozicijos, bet jais neapsiribodama. Tokios papildomos prievolės yra proporcingos tarpuskaitos nario keliamai rizikai ir jomis nevaržomas tam tikrų kategorijų tarpuskaitos narių dalyvavimas.

36 straipsnis

Skaidrumas

1. Pagrindinė sandorio šalis viešai skelbia teikiamų paslaugų kainas ir susijusius mokesčius. Ji atskleidžia atskirai teikiamų paslaugų ir funkcijų, kainas ir mokesčius, įskaitant nuolaidas, ir sąlygas, kuriomis jos taikomos. Ji savo tarpuskaitos nariams ir, prireikus, jų klientams suteikia atskirą prieigą prie konkrečių paslaugų.
2. Pagrindinė sandorio šalis tarpuskaitos nariams ir klientams atskleidžia su teikiamomis paslaugomis susijusią riziką.
3. Pagrindinė sandorio šalis viešai atskleidžia kainų informaciją, naudojamą apskaičiuojant jos tarpuskaitos narių pozicijas dienos pabaigoje ir kiekvienos klasės finansinės priemonės sandorių, kurių tarpuskaita atlikta, skaičių.

37 straipsnis

Atskyrimas ir perkeliamumas

1. Pagrindinė sandorio šalis registruoja duomenis ir tvarko apskaitą, o tai jai leidžia bet kuriuo metu nedelsiant nustatyti ir atskirti vieno tarpuskaitos nario turtą ir pozicijas nuo bet kurio kito tarpuskaitos nario turto ir pozicijų ir nuo savo pačios turto.
2. Pagrindinė sandorio šalis kiekvieno tarpuskaitos nario pagrindinės sandorio šalies sąskaitose reikalauja atskirti to tarpuskaitos nario turtą ir pozicijas nuo jo klientų turto ir pozicijų. Pagrindinė sandorio šalis klientams leidžia smulkiau išskirstyti jų turtą ir poziciją. Pagrindinė sandorio šalis viešai atskleidžia su skirtingu atskyrimo lygiu susijusią riziką ir išlaidas.
3. Atsižvelgdama į kliento pasirinktą atskyrimo lygį, pagrindinė sandorio šalis užtikrina, kad iš anksto nustatytu atveju be tarpuskaitos nario sutikimo ir per iš anksto nustatytą perdavimo laikotarpį kitam tarpuskaitos nariui ji galėtų perduoti informaciją apie jo turtą ir pozicijas. Šis bus įpareigotas tik tokiu atveju, jeigu šiuo tikslu jis anksčiau buvo sudaręs atitinkamą sutartį.
4. Jeigu klientas nesusiduria su tarpuskaitos nario, per kurį jis turi prieigą prie pagrindinės sandorio šalies, arba kitų klientų išsipareigojimų neįvykdymu, taikomos Direktyvos 2006/48/EB III priedo 2 dalies 6 punkto nuostatos.
5. 1–4 dalyse nustatyti reikalavimai laikomi svarbesniais už visus kitus jiems prieštaraujančius valstybių narių įstatymus, taisykles ir administracines nuostatas, kuriais šalims neleidžiama tų reikalavimų vykdyti.

3 skyrius

Rizikos ribojimo reikalavimai

38 straipsnis

Pozicijų valdymas

Beveik realiu laiku pagrindinė sandorio šalis nustato ir įvertina savo likvidumo ir kredito riziką kiekvieno tarpuskaitos nario ir, kai taikoma, kitos pagrindinės sandorio šalies, su kuria ji sudarė sąveikos susitarimą, atžvilgiu. Pagrindinė sandorio šalis laiku ir nediskriminuojama galės naudotis svarbiais informacijos apie kainas šaltiniais, kad galėtų veiksmingai įvertinti turimas pozicijas.

39 straipsnis

Garantinės įmokos reikalavimai

1. Pagrindinė sandorio šalis nustato, reikalauja ir iš savo tarpuskaitos narių ir, kai tinka, iš pagrindinės sandorio šalies, kuri turi sudariusi sąveikos susitarimus, surenka garantines įmokas, kuriomis siekia riboti savo kredito riziką. Tokių garantinių įmokų pakanka galimai rizikai, kuri pagrindinės sandorio šalies apskaičiavimais kils iki susijusių pozicijų likvidavimo, padengti. Šių garantinių įmokų pakanka padengti nuostoliams, kurie per atitinkamą laikotarpį patiriami mažiausiai 99 proc. rizikos kitimo atveju, ir jomis užtikrinama, kad pagrindinė sandorio šalis bent kartą per dieną visiškai užtikrintų savo pozicijas su visais savo tarpuskaitos nariais ir, kai tinka, su pagrindinėmis sandorio šalimis, kurios turi sudariusios sąveikos susitarimus.
2. Nustatydama garantinės įmokos reikalavimus, pagrindinė sandorio šalis taiko modelius ir parametrus, kuriais atsižvelgiama į priemonių, kurių tarpuskaita atliekama, rizikos ypatybes ir į laikotarpį tarp garantinių įmokų surinkimo, rinkos likvidumą ir galimybę daryti pakeitimus sandorio laikotarpiu. Šiuos modelius ir parametrus tvirtina kompetentinga institucija, o 15 straipsnyje nurodyta kolegija dėl jų pateikia bendrą nuomonę.
3. Pagrindinė sandorio šalis kasdien reikalauja garantinių įmokų ir jas surenka, bent jau kai pažeidžiamos iš anksto nustatytos ribos.
4. Pagrindinės sandorio šalys atskiria skirtingų tarpuskaitos narių ir, kai reikia, pagrindinių sandorio šalių, kurios sudariusios sąveikos susitarimus, garantines įmokas ir užtikrina minėtų garantinių įmokų apsaugą nuo kitų tarpuskaitos narių, institucijos, kurioje jie laikomi, arba pačios pagrindinės sandorio šalies išipareigojimų neįvykdymo ir nuo bet kokių kitų galimų nuostolių.
5. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose, kaip nurodyta 1 dalyje, nurodoma procentinė dalis ir laikotarpis, kurie būtų taikomi skirtingoms finansinių priemonių klasėms.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

EVPRI, pasitarusi su EBI, tų reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

40 straipsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo fondas

1. Pagrindinė sandorio šalis turi įsipareigojimų neįvykdymo fondą, kuris skirtas padengti nuostoliams, kurių patiriama dėl įsipareigojimų neįvykdymo, įskaitant vienos arba daugiau tarpuskaitos narių bankroto procedūros pradėjimą.
2. Pagrindinė sandorio šalis nustato mažiausią į įsipareigojimų neįvykdymo fondą mokamų įmokų dydį ir kriterijus, kuriais remiantis apskaičiuojamos atskirų tarpuskaitos narių mokėtinos įmokos. Įmokos proporcingos kiekvieno tarpuskaitos nario pozicijai, siekiant užtikrinti, kad į įsipareigojimų neįvykdymo fondą mokamos įmokos bent jau suteiktų galimybę pagrindinei sandorio šaliai apsisaugoti nuo tarpuskaitos nario, kurio pozicija didžiausia, arba antro ar trečio pagal dydį tarpuskaitos nario, jeigu jų pozicijos suma didesnė, įsipareigojimų neįvykdymo.
3. Pagrindinė sandorio šalis gali įsteigti daugiau negu vieną įsipareigojimų neįvykdymo fondą, kurie būtų skirti įvairių klasių finansinėms priemonėms, kurių tarpuskaitą ji atlieka.

41 straipsnis

Kitos rizikos valdymo priemonės

1. Be kapitalo, kurio reikalaujama pagal 12 straipsnį, pagrindinė sandorio šalis turi pakankamai finansinių išteklių, kad galėtų padengti galimus nuostolius, viršijančius nuostolius, kurie padengiami pagal garantinės įmokos reikalavimus ir iš įsipareigojimų neįvykdymo fondo. Tokie ištekliai gali apimti bet kokią kitą tarpuskaitos fondą, kuri numato tarpuskaitos nariai arba kitos šalys, nuostolių dalijimosi susitarimus ir draudimo susitarimus, pagrindinės sandorio šalies nuosavas lėšas, patronuojančiosios bendrovės garantijas arba panašias lėšas. Tokiais ištekliais pagrindinė sandorio šalis gali laisvai naudotis, bet jie nenaudojami veiklos nuostoliams padengti.
2. Pagrindinė sandorio šalis sukuria veiksmų planą tokiems atvejams, kai rinkoje susidaro ekstremalios, bet tikėtinos sąlygos, įskaitant pačius nestabiliausius laikotarpius, kada nors patirtus rinkose, kurioms pagrindinė sandorio šalis teikia savo paslaugas. 40 straipsnyje nurodytas įsipareigojimų neįvykdymo fondas ir kiti 1 dalyje nurodyti finansiniai ištekliai pagrindinei sandorio šaliai visada leidžia apsisaugoti nuo dviejų tarpuskaitos narių, kurių pozicija didžiausia, įsipareigojimų neįvykdymo ir atlaikyti staigius finansinių išteklių išpardavimus ir staigų rinkos likvidumo sumažėjimą.
3. Pagrindinė sandorio šalis pasirūpina reikiamomis kredito linijomis arba panašiais susitarimais, kad galėtų patenkinti savo likvidumo poreikius, jeigu jos turimų finansinių išteklių nebūtų galima nedelsiant panaudoti. Kiekvienas tarpuskaitos narys, patronuojanti arba tarpuskaitos nario dukterinė įmonė gali suteikti ne daugiau kaip 25 proc. kredito linijų, kurių reikia pagrindinei sandorio šaliai.

4. Įsipareigojimų neįvykdžius vienam tarpuskaitos nariui, pagrindinė sandorio šalis įsipareigojimus įvykdžiusių narių gali reikalauti suteikti papildomų lėšų. Pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narių pozicija pagrindinės sandorio šalies atžvilgiu yra ribojama.
5. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose aiškiai apibrėžiamos 2 dalyje nurodytos ekstremalios sąlygos, kurias atlaiko pagrindinė sandorio šalis.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] 7–7d straipsniais.

EVPRI, pasitarusi su EBI, tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

42 straipsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo srautas

1. Prieš panaudodama kitus finansinius išteklius nuostoliams padengti, pagrindinė sandorio šalis pirmiausia naudoja įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario garantines įmokas.
2. Jeigu įsipareigojimų neįvykdžiusio nario garantinių įmokų nepakanka pagrindinės sandorio šalies patirtiems nuostoliams padengti, pagrindinė sandorio šalis tam naudoja įsipareigojimų neįvykdžiusio nario įsipareigojimų neįvykdymo fondo įmokas.
3. Pagrindinė sandorio šalis naudoja įsipareigojimus įvykdžiusių tarpuskaitos narių įmokas iš įsipareigojimų neįvykdymo fondo ir kitas jų įmokas tik po to, kai išnaudojamos įsipareigojimų neįvykdžiusio nario įmokos ir, reikiamai tinka, pagrindinės sandorio šalies nuosavos lėšos, nurodytos 41 straipsnio 1 dalyje.
4. Pagrindinė sandorio šalis negali naudoti įsipareigojimus įvykdžiusių tarpuskaitos narių garantinių įmokų nuostoliams, kurie patirti dėl kito tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymo, padengti.

43 straipsnis

Įkaito reikalavimai

1. Pagrindinė sandorio šalis priima tik labai likvidžius įkaitus su minimalia kredito ir rinkos rizika, kad galėtų apdrausti savo poziciją tarpuskaitos narių atžvilgiu. Ji taiko reikiamą turto vertės mažinimą, kuris parodo, kad turto vertė gali sumažėti per laikotarpį nuo paskutinio jo vertinimo iki tada, kai pagrįstai galima manyti, kad jį galima likviduoti. Ji atsižvelgia į likvidumo riziką, kuri atsiranda dėl rinkos dalyvio įsipareigojimų neįvykdymo ir tam tikro turto koncentracijos riziką, kuri gali lemti priimtino įkaito dydžio nustatymą ir susijusius vertės mažinimus.
2. Kai tinka ir kai tai nekelia rizikos, pagrindinė sandorio šalis gali priimti pagrindinę išvestinę finansinę priemonę arba finansinę priemonę, kuri lemia pagrindinės sandorio šalies riziką, kaip įkaitą, kuriuo būtų tenkinami garantinės įmokos reikalavimai.

3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose nurodomos įkaitų, kurie gali būti laikomi labai likvidžiais, rūšys ir 1 dalyje nurodytas vertės mažinimas.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

EVPRI, pasikonsultavusi su ECBS ir EBI, tų reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

44 straipsnis

Investavimo politika

1. Pagrindinė sandorio šalis savo finansinius išteklius investuoja tik į labai likvidžias finansines priemones, kurių rinkos ir kredito rizika labai maža. Šias investicijas galima greitai likviduoti, patiriant minimalų neigiamą kainos poveikį.
2. Finansinės priemonės, pateiktos kaip garantinės įmokos, laikomos tik tose vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos įmonėse, kurios pagrindinėms sandorio šalims užtikrina nediskriminacines galimybes jomis pasinaudoti ir užtikrina visišką minėtų priemonių apsaugą. Kai reikia, pagrindinė sandorio šalis gali greitai pasinaudoti minėtomis finansinėmis priemonėmis.
3. Pagrindinė sandorio šalis neinvestuoja savo kapitalo arba sumų, sukauptų dėl 39, 40 ir 41 straipsniuose nurodytų reikalavimų vykdymo, į savo arba savo patronuojančiosios arba dukterinės įmonės vertybinius popierius.
4. Pagrindinė sandorio šalis, priimdama sprendimą dėl investicijų, atsižvelgia į bendras kredito rizikos pozicijas atskirų įsipareigojančių asmenų atžvilgiu ir užtikrina, kad jos bendra rizika bet kurio atskiro įsipareigojančio asmens atžvilgiu neviršytų priimtinių koncentracijos ribų.
5. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose aiškiai nurodomos labai likvidžios 1 dalyje nurodytos finansinės priemonės ir 4 dalyje nurodytos koncentracijos ribos.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais].

EVPRI, pasikonsultavusi su EBI, tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

45 straipsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo atveju taikomos procedūros

1. Pagrindinė sandorio šalis nustato procedūras, kurių reikia laikytis, kai tarpuskaitos narys neįvykdo 35 straipsnyje nustatytų reikalavimų per nurodytą laikotarpį ir jos nustatyta tvarka. Pagrindinė sandorio šalis bendrais bruožais nusako, kokių procedūrų reikia imtis, jeigu pagrindinė sandorio šalis nenustato tarpuskaitos nario nemokumo.

2. Pagrindinė sandorio šalis nedelsdama imasi veiksmų, kad suvaldytų nuostolius ir likvidumo problemas dėl įsipareigojimų neįvykdymo, ir užtikrina, kad kurio nors tarpuskaitos nario pozicijų panaikinimas nenutrauktų jos veiklos ir įsipareigojimus vykdančioms tarpuskaitos nariams nesukeltų pavojaus patirti nenumatytą ir nekontroliuojamą nuostolį.
3. Pagrindinė sandorio šalis nedelsdama informuoja kompetentingą instituciją. Ši nedelsdama informuoja instituciją, kuri atsakinga už įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario priežiūrą, kai pagrindinė sandorio šalis mano, kad minėtas narys ateityje nesugebės įvykdyti įsipareigojimų, ir kai ji ketina pranešti apie jo įsipareigojimų neįvykdymą.
4. Pagrindinė sandorio šalis nustato, kad jos įsipareigojimų neįvykdymo atveju taikomos procedūros gali būti įvykdytos. Ji imasi visų pagrįstų veiksmų, kad užtikrintų, jog ji turėtų teisinius įgaliojimus panaikinti įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario pozicijas, o jo klientų pozicijas perleisti arba panaikinti.

46 straipsnis

Modelių peržiūra, testavimas nepalankiausiomis sąlygomis ir grįžtamasis patikrinimas

1. Pagrindinė sandorio šalis reguliariai peržiūri modelius ir parametrus, taikomus apskaičiuojant garantinės įmokos reikalavimus, įmokas į įsipareigojimų neįvykdymo fondą, įkaito reikalavimus, ir kitas rizikos valdymo priemones. Ji taiko modeliams griežtus ir dažnus testavimus nepalankiausiomis sąlygomis, siekiant įvertinti jų tvirtumą ekstremalioms, bet tikėtinioms rinkos sąlygoms, ir atlieka grįžtamąjį patikrinimą, kad įvertintų taikomos metodikos patikimumą. Pagrindinė sandorio šalis informuoja kompetentingą instituciją apie atliktų testų rezultatus ir prieš keisdama modelius arba parametrus gauna jos patvirtinimą.
2. Pagrindinė sandorio šalis reguliariai testuoja pagrindinius savo įsipareigojimų neįvykdymo procedūrų aspektus ir imasi visų pagrįstų veiksmų siekdama užtikrinti, kad visi tarpuskaitos nariai juos suprastų ir ji būtų tinkamai pasirengusi reaguoti į įsipareigojimų neįvykdymą.
3. Pagrindinė sandorio šalis viešai paskelbia pagrindinę informaciją apie savo taikomą rizikos valdymo modelį ir prielaidas, kurių laikomasi atliekant 1 dalyje nurodytą testavimą nepalankiausiomis sąlygomis.
4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose aiškiai nurodoma:
 - a) kokios rūšies testus reikia atlikti įvairių klasių finansinių priemonių ir portfelių atvejais;
 - b) tarpuskaitos narių arba kitų šalių dalyvavimas testuose;
 - c) kaip dažnai šie testai atliekami;
 - d) kada šie testai turi būti atliekami;
 - e) pagrindinė informacija, nurodyta 3 dalyje.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

EVPRI, pasikonsultavusi su EBI, tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

47 straipsnis
Atsiskaitymas

1. Kai įmanoma, sandoriams apmokėti pagrindinė sandorio šalis naudoja centrinio banko lėšas. Jeigu centrinio banko lėšų panaudoti negalima, imamasi veikslių, siekiant griežtai apriboti kredito ir likvidumo riziką.
2. Pagrindinė sandorio šalis aiškiai išdėsto savo įsipareigojimus, susijusius su finansinių priemonių pristatymu, įskaitant tai, ar ji įsipareigojusi pristatyti finansinę priemonę ar ją gauti, ir ar ji dalyviams kompensuoja nuostolius, patirtus pristatymo metu.
3. Jeigu pagrindinė sandorio šalis įpareigota pristatyti finansines priemones ar jas gauti, ji pašalina svarbiausią riziką kuo dažniau taikydama vienalaikio pristatymo ir apmokėjimo mechanizmą.

V antraštinė dalis
Sąveikos susitarimai

48 straipsnis
Sąveikos susitarimai

1. Pagrindinė sandorio šalis gali sudaryti sąveikos susitarimą su kita pagrindine sandorio šalimi, kai yra įvykdyti 49–50 straipsnių reikalavimai.
2. Pagrindinė sandorio šalis, sudarydama sąveikos susitarimą su kita pagrindine sandorio šalimi siekdama teikti paslaugas konkrečioje prekybos vietoje, nediskriminuojama naudojasi duomenimis, kurių jai reikia savo funkcijoms atlikti konkrečioje prekybos vietoje ir susijusioje atsiskaitymo sistemoje.
3. Sąveikos susitarimo sudarymas arba prieiga prie duomenų arba atsiskaitymo sistemos, kuri nurodyta 1 ir 2 dalyse, ribojami tik siekiant (tiesiogiai ar netiesiogiai) valdyti riziką, kuri atsiranda dėl minėto sąveikos susitarimo arba prieigos.

49 straipsnis
Rizikos valdymas

1. Pagrindinės sandorio šalys, sudarančios sąveikos susitarimą:
 - a) taiko atitinkamą politiką, procedūras ir sistemas, kuriomis siekiama veiksmingai nustatyti, stebėti ir valdyti papildomą riziką, kylančią dėl to susitarimo, kad galėtų laiku įvykdyti įsipareigojimus;
 - b) susitaria dėl savo atitinkamų teisių ir pareigų, įskaitant taikytinus jų santykius reglamentuojančius teisės aktus;

- c) nustato, stebi ir veiksmingai valdo kredito ir likvidumo riziką, kad vienos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymas nepaveiktų sąveikaujančios pagrindinės sandorio šalies;
- d) nustato, stebi ir sprendžia galimus tarpusavio priklausomybės ir sąsajų klausimus, kylančius dėl sąveikos susitarimo, kurie galėtų daryti poveikį kredito ir likvidumo rizikai, susijusiai su tarpuskaitos narių koncentracija ir sujungtais finansiniais ištekliais.

Taikant b punktą, kai reikia, pagrindinės sandorio šalys naudoja tas pačias taisykles dėl pervedimo pavedimo įvedamo į savo atitinkamas sistemas momento ir momento, kai jų nebegalima panaikinti, kaip nustatyta Direktyvoje 98/26/EB.

Taikant c punktą, susitarimo sąlygose bendrais bruožais nusakomas procesas, kaip valdomos įsipareigojimų neįvykdymo pasekmės, kai nustatoma, kad viena iš pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis sudarytas sąveikos susitarimas, nevykdo įsipareigojimų.

Taikant d punktą, pagrindinės sandorio šalys griežtai kontroliuoja tarpuskaitos narių įkaito pagal susitarimą persikirstymą, jeigu tai leidžia daryti jų kompetentingos institucijos. Minėtame susitarime taip pat nusakoma, kaip buvo sprendžiami su rizika susiję klausimai, atsižvelgiant į pakankamą rizikos draudimą ir poreikį riboti rizikos plitimą.

- 2. Jeigu rizikos valdymo modeliai, kuriuos naudoja pagrindinės sandorio šalys, siekdamos apdrausti savo poziciją tarpuskaitos narių atžvilgiu, ir jų abipuses pozicijas, skiriasi, pagrindinės sandorio šalys nustato tuos skirtumus, įvertina dėl to galinčią kilti riziką ir imasi priemonių, įskaitant papildomų finansinių išteklių užtikrinimą, kuriuo ribojamas jų poveikis sąveikos susitarimui bei jų galimos pasekmės rizikos plitimo atžvilgiu ir užtikrina, kad šie skirtumai nepaveiktų visų pagrindinių sandorio šalių gebėjimo valdyti tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymo pasekmes.

50 straipsnis

Sąveikos susitarimo tvirtinimas

- 1. Sąveikos susitarimą pirmiausia turi patvirtinti kompetentingos susijusios pagrindinės sandorio šalies institucijos. Šiuo atveju taikoma 13 straipsnyje nustatyta tvarka.
- 2. Kompetentingos institucijos sąveikos susitarimus patvirtina tik jeigu tenkinami 49 straipsnyje išdėstyti reikalavimai ir jeigu minėto susitarimo sąlygose nustatytos techninės sandorių tarpuskaitos sąlygos leidžia finansų rinkoms sklandžiai ir tinkamai veikti, ir jeigu susitarimas nesumažina priežiūros veiksmingumo.
- 3. Kai kompetentinga institucija laiko, kad 2 dalyje nustatyti reikalavimai neįvykdyti, ji raštu pateikia paaiškinimus dėl rizikos vertinimo kitoms susijusioms kompetentingoms institucijoms ir pagrindinėms sandorio šalims. Ji taip pat informuoja EVPRI, kuri pateikia nuomonę dėl rizikos vertinimo pagrįstumo kaip priežasties atsisakyti sudaryti sąveikos susitarimą. EVPRI nuomonė taip pat pateikiama visoms susijusioms pagrindinėms sandorio šalims. Jei EVPRI vertinimas skiriasi nuo susijusios kompetentingos institucijos vertinimo, ta institucija dar kartą apsversto savo poziciją, atsižvelgdama į EVPRI nuomonę.

4. Iki 2012 m. birželio 30 d. EVPRI parengia nurodymus arba rekomendacijas, kuriomis siekiama nustatyti nuoseklų, veiksmingą ir efektyvų sąveikos susitarimų vertinimą, laikantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] 8 straipsnyje numatytos tvarkos.

VI antraštinė dalis

Sandorių duomenų saugyklos registracija ir priežiūra

1 skyrius

Sandorių duomenų saugyklos registracijos sąlygos ir tvarka

51 straipsnis

Sandorių duomenų saugyklos registracija

1. Sandorių duomenų saugykla registruojama EVPRI, kaip nustatyta 6 straipsnyje.
2. Kad sandorių duomenų saugyklą būtų galima įregistruoti, ji turi būti Sąjungoje įsteigtas juridinis asmuo ir turi atitikti VII antraštinės dalies reikalavimus.
3. Sandorių duomenų saugyklos registracija galioja visoje Sąjungos teritorijoje.
4. Registruota sandorių duomenų saugykla visada laikosi pirminių registracijos sąlygų. Sandorių duomenų saugykla nedelsdama informuoja EVPRI apie bet kokius esminius registracijos sąlygų pakeitimus.

52 straipsnis

Registracijos paraiška

1. Sandorių duomenų saugykla pateikia registracijos paraišką EVPRI.
2. EVPRI, gavusi paraišką, per 10 darbo dienų įvertina, ar gauta paraiška išsami.

Jeigu paraiška neišsami, EVPRI nustato datą, iki kada sandorių duomenų saugykla privalo pateikti papildomą informaciją.

EVPRI, įvertinusi, kad paraiška išsami, apie tai atitinkamai informuoja sandorių duomenų saugyklą.
3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose aiškiai nurodomi paraiškos registracijos EVPRI duomenys, nurodyti 1 dalyje.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

Tų techninių reguliavimo standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

4. Siekiant užtikrinti vienodą 1 dalies taikymą, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo standartus, kuriuose nustatoma EVPRI teikiamos registracijos paraiškos forma.

Pirmoje pastraipoje nurodyti įgyvendinimo standartai priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] 7e straipsniu.

Tų standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

53 straipsnis

Paraiškos nagrinėjimas

1. Per keturiasdešimt darbo dienų nuo 52 straipsnio 2 dalies trečiojoje pastraipoje nurodyto pranešimo gavimo, EVPRI išnagrinėja registracijos paraišką, remdamasi sandorių duomenų saugyklos atitiktimi 64–67 straipsnių reikalavimams, ir priima visiškai pagrįstą sprendimą registruoti arba atsisakyti registruoti duomenų saugyklą.
2. Pagal 1 dalį priimtas EVPRI sprendimas įsigalioja penktą darbo dieną nuo jo priėmimo.

54 straipsnis

Pranešimas apie sprendimą

1. Jeigu EVPRI priima sprendimą įregistruoti sandorių duomenų saugyklą, atsisakyti ją registruoti arba panaikinti jos registraciją, apie tai ji per penkias darbo dienas praneša sandorių duomenų saugyklai ir pateikia išsamiai pagrįstą savo sprendimo paaiškinimą.
2. Apie bet koki savo priimtą sprendimą, nurodytą 1 dalyje, EVPRI praneša Komisijai.
3. EVPRI savo interneto svetainėje skelbia sandorių duomenų saugyklų, kurios įregistruotos pagal šį reglamentą, sąrašą. Šis sąrašas atnaujinamas per penkias darbo dienas nuo 1 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo.

55 straipsnis

Baudos

1. EVPRI prašymu Komisija savo sprendimu sandorių duomenų saugyklai gali skirti baudą, jeigu sandorių duomenų saugykla sąmoningai arba per aplaidumą pažeidė šio reglamento 63 straipsnio 1 dalies, 64, 65, 66 straipsnių ir 67 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas.
2. 1 dalyje nurodytos baudos yra atgrasančios ir proporcingos pažeidimo pobūdžiui ir rimtumui, pažeidinėjimo trukmei ir ekonominiam susijusios sandorių duomenų saugyklos pajėgumui. Baudos suma neviršija 20 proc. šios sandorių duomenų saugyklos praėjusių metų metinių pajamų arba apyvartos.
3. Nepažeidžiant 2 dalies nuostatų, jeigu minėta sandorių saugykla dėl pažeidimo tiesiogiai arba netiesiogiai gavo kiekybiškai įvertinamos finansinės naudos, skiriama bauda turi būti ne mažesnė negu gauta nauda.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose būtų nurodyta:
- a) išsamūs kriterijai, kuriais remiantis nustatomas baudos dydis;
 - b) užklauso, susijusių priemonių ir ataskaitų teikimo tvarka bei sprendimų priėmimo tvarkos taisyklės, įskaitant nuostatas dėl teisės apsiginti, pasinaudoti byla, būti teisiškai atstovaujama, konfidencialumo ir laikinųjų nuostatų bei baudų dydžio nustatymo ir surinkimo.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai rengiami ir priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d] straipsniais.

Tų reguliavimo standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia ne vėliau kaip iki 2012 m. birželio 30 d.

56 straipsnis **Periodinės baudos**

1. EVPRI prašymu Komisija, priimdama atitinkamą sprendimą, gali paskirti periodines baudas bet kuriems asmenims, dirbantiems sandorių duomenų saugykloje arba su ja susijusiems, siekdama juos priversti:
 - a) nutraukti pažeidimus;
 - b) pateikti išsamią ir teisingą informaciją, kurios prašė EVPRI pagal 61 straipsnio 2 dalį;
 - c) pateikti tirti ir, pirmiausia, pateikti išsamius įrašus, duomenis, tvarką arba bet kokią kitą medžiagą, kurios reikia siekiant baigti teikti ir ištaisyti informaciją, pateiktą EVPRI pradėto tyrimo metu, kaip nustatyta 61 straipsnio 2 dalyje;
 - d) leisti EVPRI atlikti vietos patikrą, užsakytą EVPRI pagal 61 straipsnio 2 dalį.
2. Numatomos periodinės baudos yra veiksmingos ir proporcingos. Periodinės baudos skiriamos už kiekvieną uždelstą dieną. Jos neviršija 5 proc. vidutinės pagal praėjusius metus apskaičiuojamos dienos apyvartos ir skaičiuojamos nuo sprendime nurodytos dienos.

57 straipsnis **Susijusių asmenų išklausymas**

1. Prieš priimdama sprendimą dėl baudos ar periodinės baudos sumos, kaip nustatyta 55 ir 56 straipsniuose, Komisija susijusiems asmenims suteikia galimybę pasisakyti klausimais, dėl kurių Komisija pareiškė prieštaravimą.

Komisija savo sprendimą grindžia tik prieštaravimais, dėl kurių susiję asmenys turėjo galimybę pateikti pastabas.
2. Nagrinėjant tokį atvejį, bus visiškai paisoma susijusių asmenų teisių į gynybą.

Minėtiems asmenims bus suteikta galimybė pasinaudoti Komisijos surinktais duomenimis, nepažeidžiant teisėtų kitų asmenų interesų apsaugoti savo verslo paslaptis. Teisė pasinaudoti turimais duomenimis netaikoma konfidencialiai informacijai ir Komisijos vidaus dokumentams.

58 straipsnis

Baudoms ir periodinėms baudoms taikomos bendrosios nuostatos

1. Komisija viešai skelbia apie visas baudas ir periodines baudas, paskirtas pagal 55 ir 56 straipsnius.
2. Minėtos pagal 55 ir 56 straipsnius paskirtos baudos ir periodinės baudos yra administracinio pobūdžio.

59 straipsnis

Bylos peržiūrėjimas Teisingumo Teisme

Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija paskyrė baudą arba periodinę baudą. Teisingumo Teismas paskirtą baudą arba periodinę baudą gali panaikinti, sumažinti arba padidinti.

60 straipsnis

Registracijos panaikinimas

1. EVPRI panaikina sandorių duomenų saugyklos registraciją esant vienai iš šių aplinkybių:
 - a) sandorių duomenų saugykla aiškiai atsisako registracijos arba per pastaruosius šešis mėnesius nesuteikė jokių paslaugų;
 - b) sandorių duomenų saugykla įregistruojama jai pateikus klaidingą informaciją ar pasinaudojus kitomis netinkamomis priemonėmis;
 - c) sandorių duomenų saugykla nebeatitinka tų sąlygų, pagal kurias ji buvo įregistruota;
 - d) sandorių duomenų saugykla rimtai ir pakartotinai pažeidė šio reglamento nuostatas.
2. Valstybės narės, kurioje minėta sandorių duomenų saugykla teikia savo paslaugas ir vykdo savo veiklą, kompetentinga institucija, kuri laiko, kad viena iš 1 dalyje nustatytų sąlygų buvo įvykdyta, gali paprašyti EVPRI patikrinti, ar tenkinamos sąlygos registracijai panaikinti. Jeigu EVPRI nusprendžia nepanaikinti sandorių duomenų saugyklos registracijos, ji pateikia išsamias tokio sprendimo priežastis.

61 straipsnis

Sandorių duomenų saugyklų priežiūra

1. EVPRI stebi, kaip taikomi 64–67 straipsniai.

2. Kad galėtų atlikti savo pareigas, apibrėžtas 51–60, 62 ir 63 straipsniuose, EVPRI suteikiami šie įgaliojimai:
- a) naudotis visais bet kokios formos dokumentais ir gauti arba pasidaryti jų kopijas;
 - b) pareikalauti informacijos iš bet kurio asmens ir, prireikus, pakviesti asmenį ir jį apklausti siekiant gauti informacijos;
 - c) atlikti vietos patikrą iš anksto apie tai pranešus arba nepranešus;
 - d) reikalauti telefoninių pokalbių ir duomenų srauto registracijos įrašų.

2 skyrius

Santykiai su trečiosiomis šalimis

62 straipsnis

Tarptautiniai susitarimai

Komisija prireikus teikia pasiūlymus Tarybai dėl derybų dėl tarptautinių susitarimų su viena arba daugiau trečiųjų šalių dėl abipusio naudojimosi, keitimosi informacija apie trečiosiose šalyse įsikūrusių sandorių duomenų saugyklose saugomas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, jeigu ta informacija yra svarbi norint atlikti kompetentingos institucijos pareigas, nustatytas šiame reglamente.

63 straipsnis

Lygiavertiškumas ir pripažinimas

1. Trečiojoje šalyje įsteigta sandorių duomenų saugykla gali vykdyti veiklą ir teikti savo paslaugas įmonėms, kurios įsteigtos Sąjungoje, kaip nustatyta 6 straipsnyje, tik jeigu ta sandorių duomenų saugykla pripažinta EVPRI.
2. EVPRI pripažįsta sandorių duomenų saugyklas trečiosiose šalyse, jei laikomasi šių sąlygų:
 - a) sandorių duomenų saugyklai suteiktas leidimas vykdyti veiklą toje trečiojoje šalyje ir jai taikoma veiksminga priežiūra;
 - b) Komisija priėmė 3 dalyje nustatytą sprendimą;
 - c) Sąjunga yra sudariusi tarptautinį susitarimą su ta trečiąja šalimi, kaip nurodyta 62 straipsnyje;
 - d) yra sudaryti bendradarbiavimo susitarimai, nustatyti 4 dalyje, siekiant užtikrinti, kad Sąjungos institucijos galėtų nedelsdamos ir nuolat naudotis visa reikiama informacija.
3. Komisija gali priimti sprendimą remdamasi 69 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, kuriuo nustatoma, kad trečiosios šalies teisiniais ir priežiūros susitarimais užtikrinama, kad trečiosiose šalyse leidimus turinčios sandorių duomenų saugyklos atitinka teisiškai privalomus reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai reikalavimams, nustatytiems šiame reglamente, ir kad

šioms sandorių duomenų saugykloms nuolat taikoma veiksminga priežiūra ir užtikrinamas reikalavimų vykdymas toje trečiojoje šalyje.

4. EVPRI sudaro bendradarbiavimo susitarimus su susijusiomis trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, kurių teisinės ir priežiūros sistemos laikomos lygiavertėmis šio reglamento nuostatomis, kaip tai nustatyta 3 dalyje. Tokie susitarimai užtikrina, kad Sąjungos institucijos galėtų nedelsdamos ir nuolat naudotis visa informacija, kuri reikalinga jų pareigoms vykdyti. Minėtuose susitarimuose nurodoma bent:
 - a) EVPRI, visų kitų Sąjungos institucijų, vykdančių savo pareigas pagal šio reglamento nuostatas, ir susijusių trečiųjų šalių kompetentingų institucijų keitimosi informacija mechanizmas;
 - b) priežiūros koordinavimo tvarka.

VII antraštinė dalis

Sandorių duomenų saugyklų reikalavimai

64 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Sandorių duomenų saugykla turi griežtą valdymo sistemą, kuri apima aiškią organizacinę struktūrą su gerai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimą administracinę ir apskaitos tvarką, kuri užkerta kelią konfidencialios informacijos atskleidimui.
2. Sandorių duomenų saugykla nustato politiką ir procedūras, kurios deramai užtikrintų, kad ji ir jos vadovai bei darbuotojai laikytųsi šio reglamento nuostatų.
3. Sandorių duomenų saugykla palaiko ir naudoja tinkamą organizacinę struktūrą, užtikrinančią sandorių duomenų saugyklos veiklos tęstinumą ir sklandumą, teikiant paslaugas ir vykdant veiklą. Ji naudoja tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras.
4. Sandorių duomenų saugyklos vyresnioji vadovybė ir valdybos nariai turi pakankamai gerą reputaciją ir patirties, kad galėtų užtikrinti patikimą ir atsakingą sandorių duomenų saugyklos valdymą.
5. Sandorių duomenų saugykla taiko objektyvius, nediskriminuojančius ir viešai skelbiamus prieigos ir dalyvavimo kriterijus. Prieigą ribojančius kriterijus leidžiama taikyti tik jeigu jais siekiama valdyti sandorių duomenų saugyklos duomenims grėšiančią riziką.
6. Sandorių duomenų saugykla viešai skelbia su teikiamomis paslaugomis susijusias kainas ir mokesčius. Ji atskleidžia atskirų paslaugų ir funkcijų, teikiamų atskirai, kainas ir mokesčius, įskaitant nuolaidas ir sąlygas, kuriomis jos taikomos. Ataskaitas teikiantiems subjektams ji suteikia atskirą prieigą prie konkrečių paslaugų. Sandorių duomenų saugyklų taikomi įkainiai ir mokesčiai susieti su išlaidomis.

65 straipsnis
Veiklos patikimumas

1. Sandorių duomenų saugykla nustato galimus veiklos rizikos šaltinius ir juos sumažina sukurdamą tinkamas sistemas, kontrolės priemones ir procedūras. Tokios sistemos yra patikimos ir saugios ir pajėgios valdyti gaunamą informaciją.
2. Sandorių duomenų saugykla parengia, įdiegia ir palaiko tinkamą veiklos tęstinumo politiką ir veiklos atkūrimo planą, kurio tikslas – užtikrinti, kad būtų išsaugotos jos funkcijos, laiku atkurta veikla ir kad būtų vykdomi sandorių duomenų saugyklos įsipareigojimai. Tokiame plane numatomos bent jau atsarginio duomenų išsaugojimo priemonės.

66 straipsnis
Informacijos apsauga ir registravimas

1. Sandorių duomenų saugykla užtikrina pagal 6 straipsnį gautos informacijos konfidencialumą, vientisumą ir apsaugą.
2. Sandorių duomenų saugykla nedelsdama registruoja visą pagal 6 straipsnį gautą informaciją ir ją saugo mažiausiai dešimt metų nuo susijusių sutarčių nutraukimo. Ji laiku ir veiksmingai registruoja duomenis, kad būtų užregistruoti visi padaryti užregistruotos informacijos pakeitimai.
3. Sandorių duomenų saugykla apskaičiuoja išvestinių finansinių priemonių pozicijas pagal jų klasę ir pagal ataskaitas teikiantį subjektą, remdamasi išvestinių finansinių priemonių sutarčių, apie kurias pranešama pagal 6 straipsnį, duomenimis.
4. Sandorių duomenų saugykla visada suteikia sutarčių šalims prieigą prie informacijos apie sandorius ir leidžia ją ištaisyti .
5. Sandorių duomenų saugykla imasi visų reikiamų veiksmų, kad užkirstų kelią piktnaudžiavimui jos sistemose saugoma informacija ir tos saugomos informacijos panaudojimui kitai verslo veiklai.

Vienoje sandorių duomenų saugykloje saugomos konfidencialios informacijos komerciniais tikslais nenaudoja jokie kiti fiziniai ar juridiniai asmenys, susiję su sandorių duomenų saugykla patronuojančiosios arba dukterinės įmonės ryšiais.

67 straipsnis
Skaidrumas ir duomenų prieinamumas

1. Sandorių duomenų saugykla skelbia bendras sutarčių, apie kurias jai pranešta, pozicijas pagal išvestinių finansinių priemonių klasę.
2. Sandorių duomenų saugykla visa būtina informacija leidžia naudotis šiems subjektams:
 - a) EVPRI;

- b) kompetentingoms institucijoms, prižiūrinčioms įmones, kurioms taikoma prievolė teikti ataskaitas pagal 6 straipsnį;
 - c) kompetentingai institucijai, prižiūrinčiai pagrindines sandorio šalis, kurios naudojami sandorių duomenų saugykla;
 - d) susijusiems ECBS centriniams bankams.
3. EVPRI dalijasi su kitomis susijusiomis institucijomis informacija, reikalinga jų pareigų vykdymui.
 4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti techninius reguliavimo standartus, kuriuose konkrečiai nurodoma, kokia išsami informacija, nurodyta 1 ir 2 dalyse, turi būti teikiama.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reguliavimo standartai rengiami ir priimami vadovaujantis Reglamento .../... [EVPRI reglamento] [7–7d straipsniais].

Tų techninių reguliavimo standartų projektus EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. birželio 30 d.

VIII antraštinė dalis

Pereinamosios ir baigiamosios nuostatos

68 straipsnis

Ataskaitos ir peržiūra

1. Ne vėliau kaip iki 2013 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri ir pateikia ataskaitą apie institucinius ir priežiūros susitarimus, nustatytus III antraštinėje dalyje, o pirmiausia – apie EVPRI vaidmenį ir atsakomybę. Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su atitinkamais pasiūlymais.

Iki tos pačios datos Komisija, suderinusi su EVPRI ir susijusiomis sektoriaus institucijomis, įvertina ne finansų įmonių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių svarbą sistemai.

2. EVPRI Komisijai pateikia ataskaitas apie II antraštinėje dalyje nustatytos tarpuskaitos prievolės taikymą ir apie V antraštinėje dalyje numatytą sąveikos susitarimų taikymo srities išplėtimą įtraukiant kitų klasių finansinių priemonių (ne tik perleidžiamųjų vertybinių popierių ir pinigų rinkos priemonių) sandorius.

Minėtos ataskaitos Komisijai pateikiamos vėliausiai iki 2014 m. rugsėjo 30 d.

3. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir EVPRI, ir ECBS paprašiusi pateikti vertinimą, parengia metinę ataskaitą, kurioje įvertinama galima sąveikos susitarimų sisteminė rizika ir poveikis išlaidoms .

Minėtoje ataskaitoje daugiausia dėmesio skiriama bent tokių susitarimų skaičiui ir sudėtingumui, ir rizikos valdymo sistemų ir modelių tinkamumo analizei. Komisija šią ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su atitinkamais pasiūlymais.

ECBS Komisijai pateikia galimos sąveikos susitarimų sisteminės rizikos ir jų poveikio išlaidoms vertinimą.

69 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos vertybinių popierių komitetas, įkurtas Komisijos sprendimu 2001/528/EB³⁷.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, ir atsižvelgiant į 8 straipsnio nuostatas.
3. Nustatoma Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodyto laikotarpio trukmė – trys mėnesiai.

70 straipsnis

Direktyvos 98/26/EB pakeitimas

9 straipsnio 1 dalyje įterpiama ši pastraipa:

„Jeigu vienas sistemos operatorius kitam sistemos operatoriumi suteikia garantinį įkaitą, susijusį su sąveikos sistema, įkaitą suteikiančio sistemos operatoriaus teisėms į tą garantinį įkaitą neturi įtakos įkaitą gavusio sistemos operatoriaus atžvilgiu pradėta bankroto procedūra.“

71 straipsnis

Pereinamosios nuostatos

1. Pagrindinė sandorio šalis, kuriai leidimas teikti paslaugas suteiktas valstybėje narėje, kurioje ji yra įsteigta, dar prieš įsigaliojant šiam reglamentui, ne vėliau kaip iki [2 m. nuo reglamento įsigaliojimo dienos] sieks gauti leidimą šio reglamento tikslais.
2. Apie išvestinių finansinių priemonių sutartis, sudarytas iki konkrečios rūšies sandorių duomenų saugyklos registracijos dienos, tai sandorių duomenų saugyklai pranešama per 120 d. nuo tos sandorių duomenų saugyklos registracijos EVPRI dienos.

72 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

³⁷ OL L 191, 2001 7 13, p. 45.

Priimta [...]

*Europos Parlamento vardu
Pirmininkas*

*Tarybos vardu
Pirmininkas*